

GRATIS MAGAZINE

LV Verrast

We nemen je mee
door verrassend LV

Dorrepaal

waar iedereen welkom is

Koken met

**Dagje wellness
in eigen dorp**

**Dansend de
zomer door**

Leidschendam-
Voorburg

Met de campagne 'Laat je verrassen' laat de gemeente jou zien wat Leidschendam-Voorburg allemaal te bieden heeft. Met praktische tips, handige informatie en leuke acties zorgen we ervoor dat alle mooie plekken, activiteiten, winkels, restaurants en verenigingen in de gemeente in de schijnwerpers komen te staan. Voor een gezellig avondje uit, een leuke dag sporten, een inspirerende theatervoorstelling of een leerzaam museumbezoek hoef je dus écht de gemeente niet uit! Dit magazine geeft je al een goed beeld en op onze site www.lvverrast.nl vind je direct wat er te doen is. Volg je ons ook al op de socialmedia-kanalen van LVVerrast?

We willen overigens niet alleen inwoners van onze prachtige gemeente inspireren om lokaal op pad te gaan, maar ook bezoekers trekken van ver daarbuiten. Hopelijk weten we jou te verrassen met wat deze mooie gemeente te bieden heeft. Zien wij jou binnenkort in Leidschendam, Stompwijk of Voorburg?

Laat je verrassen!

www.lvverrast.nl

[/lvverrast](https://www.facebook.com/lvverrast)

[/lvverrast](https://www.instagram.com/lvverrast)

**LAAT JE
VERRASSEN**

Uitgever
Gemeente Leidschendam-Voorburg

Oplage
9.000 exemplaren

Redactieteam
Mark Baars
Daniella van Bergen
Fleur Matveld
Tessa van Hees
Anouk Mentink

Eindredactie
Jasper Gramsma

Productie en vormgeving
De Limonadefabriek
Leidschendam
www.limonadefabriek.com

Mark Baars
Jean-François van den Berg
Jim Garstman
Sanne Vos

Fotografie
Daniella van Bergen
www.daniellavanbergen.com

Heb je een leuk idee voor een volgende uitgave of de website? Stuur een e-mail naar: info@lvverrast.nl

Niets uit deze uitgave mag worden overgenomen en/of op enigerlei wijze worden gereproduceerd zonder schriftelijke toestemming van de uitgever. LVVerrast magazine is met de grootst mogelijke zorg samengesteld. De gemeente Leidschendam-Voorburg en De Limonadefabriek zijn niet aansprakelijk voor eventuele onjuistheden in de uitgave.

Voorwoord

Beste mensen,

Een jaar alweer ben ik burgemeester van Leidschendam-Voorburg. Het enorme aanbod van activiteiten, evenementen, cultuur, sport, natuur: het verrast me nog steeds wat deze mooie gemeente allemaal te bieden heeft. Met daarbij vaak heel gepassioneerde mensen die zich keer op keer inzetten als vrijwilliger om iets moois te organiseren, sportlessen te geven en noem het maar op.

Het afgelopen jaar heb ik met velen kennism gemaakt en van dichtbij gezien hoe actief onze inwoners zijn. Zo ben ik ook bij Dorrepaal geweest, een bijzondere plek met ontzettend leuke mensen, dat leest u in dit magazine.

Toch ben ik nog niet overal geweest. Zo lees ik over de Leidschendamse muziekschool Heroes. Muziek is ontzettend belangrijk voor het zelfvertrouwen en de ontwikkeling van kinderen. Weer iets heel anders is freerunnen; het is niet alleen maar over hekjes springen, het leert je letterlijk en figuurlijk om obstakels te overwinnen. Hoe leuk zou het zijn om een keer mee te doen!

Of zal ik toch maar beter kiezen voor het laarzenpad? De natuur is hier overal. Welke kant je ook op gaat, je komt altijd een mooi groen park of een route tegen waar je kunt fietsen, hardlopen of wandelen. De combinatie van de rust, van de natuur en het bruisende van een stad...

Na een jaar kan ik oprecht zeggen dat ik blij ben dat ik hier ben komen wonen.

Heeft u een tip over waar ik écht naartoe moet? Verras me!

Martijn Vroom

Burgemeester Leidschendam-Voorburg

Koken met sterren

Wethouder Jeffrey Keus in de leer bij topchef Pierre Wind

Pag. 18-21

Dorrepaal

Een plek voor iedereen

Pag. 12-15

/lvverrast

PSSSST...

Tips van locals Pag. 6-7

Freerunnen

Voor Sander de Quant is geen obstakel te hoog Pag. 8-10

Go Extreme

Flyboarden op Vlietland Pag. 11

Dorrepaal

Een plek voor iedereen Pag. 12-15

Laat je zorgen achter op de kade

Eropuit met een gehuurde boot Pag. 16

Sterrenkoks

Tim Bood en Hette Hetteema, de topkoks van Central Park Voorburg Pag. 17

Koken met sterren

Wethouder Jeffrey Keus in de leer bij topchef Pierre Wind Pag. 18-21

Natuurlijk LV

Natuurbeheer in onze gemeente Pag. 22-23

Laarzenpad

Op veldtocht met teckel Teun Pag. 24

Jazz Culinair

Vaste gezichten aan het woord Pag. 25-27

A Walk Downtown

Lekker losgaan in Voorburg Pag. 28-29

Muzikale helden

Muziekschool Heroes Pag. 30-31

In een nieuw jasje

Metamorfose van een Voorburgse man Pag. 32-33

Dagje wellness in eigen dorp

Lot Bordeaux ondergaat een 'Beauty-APK' Pag. 34-37

Elk gebied zijn eigen charme

De voorzitters van ondernemersfondsen aan het woord Pag. 38-39

Afvalsuppen

Met peddel, emmer en grijper de plasticsoep te lijf Pag. 40-41

De wijk als werkplek

De helden van Woej Pag. 42-43

Gegrepen door golf

Dag in, dag uit op de baan Pag. 44-45

Een servies van souvenirs

Workshops keramiek door Marjolein Muresan Pag. 46-47

Pag. 8-10

Pag. 22-23

Pag. 28-29

Pag. 30-31

Pag. 34-37

Pag. 44-45

Pag. 46-47

Goed geplukt

Voor Mandy von Eckardstein kwam een droom uit toen zij in een oude boerderij met een grote tuin ging wonen. Een bescheiden pluktuin voor privégebruik werd een zee van bloemen met meer dan 100 verschillende soorten. In 2021 besloot Mandy haar passie met anderen te delen en begon ze met de verkoop van bloemen uit eigen tuin onder de naam Bloem & Meer.

De bloemen worden gekweekt met respect voor de natuur. Daarom gebruikt ze geen onnatuurlijke bestrijdingsmiddelen en kunstmest en wordt veel van het werk met de hand gedaan.

Je kunt bloemen bestellen die Mandy vervolgens vers voor je plukt. Om de weg van veld tot vaas zo kort mogelijk te houden, verkoopt ze de bloemen alleen lokaal en kun je de bossen zelf in Stomwijk komen ophalen. Het is niet mogelijk om de bloemen te laten verzenden.

www.bloemenmeer.com
Info@bloemenmeer.com

PSSSST...

(tips van locals)

Lokale honing is gezond

Lokale honing bevat stuifmeel of pollen waar jouw hooikoortsklachten door ontstaan. Het eten van lokale honing helpt om jouw lichaam langzaam te laten wennen aan deze pollen. Als de pollen dan in de lucht zitten, reageert het lichaam door herkenning minder heftig, zo gaat het verhaal. Los hiervan is het ook gewoon heel erg lekker, dus alleen dat is al reden genoeg om voor lokale honing te kiezen.

In Leidschendam-Voorburg zijn verschillende imkers actief die op kleine schaal hun honing verkopen. Je kunt onder andere lokale honing kopen bij Hoeve Essesteijn, Essepad 6, 2272 JS Voorburg en Stadstuin Rusthout, Noordsingel 3, 2264 EK Leidschendam. Let op, de voorraad is soms beperkt en is afhankelijk van het jaargetijde.

www.hoeve-essesteijn.nl
www.stadstuinrusthout.nl

Schatten aan de Vliet

Leidschendam-Voorburg heeft héél veel te bieden. Hoe kun je al dat moois beter ontdekken dan tijdens een prachtige wandel- of fietstocht door de hele regio? Schatten aan de Vliet is een prachtige route langs alle bijzondere plekken in de gemeente die het ontdekken meer dan waard zijn.

Bij de VVV in de Herenstraat in Voorburg en bij de erfgoedpartners is een boekje met de routes 'Schatten aan de Vliet' verkrijgbaar.

Ook zijn routes te vinden in de izi.TRAVEL-app. Parlementair verslaggever Frits Wester vertelt in de app met trots over al het moois in 'zijn' gemeente. De wandel- en fietsroutes laten mensen kennismaken met prachtige monumenten, parken, windmolens, de Vliet en zoveel meer. Ook passeren de routes de oude kernen met volop cultuur, leuke winkels en gezellige eetgelegenheden. Daarnaast leest u over de rijke geschiedenis van onze stad die teruggaat tot in de Romeinse tijd. Met de QR-codes kunt u de wandel- of fietsroutes in de gratis izi.TRAVEL-app laden. Trek eropuit en laat je verrassen.

www.lvverrast.nl/schattenaandevliet

De leukste B&B's

Overnachten in Leidschendam-Voorburg kan op vele manieren. Zo kun je kiezen voor één van de goede hotels die de gemeente rijk is.

Maar misschien past een B&B wel beter bij jou? Bed and breakfasts zijn vaak persoonlijk; ze zijn een weerspiegeling van de persoonlijkheid en passies van de eigenaar. Dat maakt ze boeiend en elke keer weer anders. En vaak zijn ze een prima uitvalsbasis om de omgeving te ontdekken.

Het kan soms lonen om wat verder te zoeken, want in Leidschendam-Voorburg zijn verrassend leuke B&B's te vinden.

Foto: B&B de Rietvink - www.bnbdrietvink.nl

Kijk op www.lvverrast.nl en filter op overnachten.

Nieuwsgierig geworden?
Kijk dan op www.lvverrast.nl en laat je verrassen door wat Leidschendam-Voorburg te bieden heeft.

Heb je ook een leuke tip?
Mail deze dan naar info@lvverrast.nl

Interview Sander de Quant

Voor deze freerunner is geen obstakel te hoog

Van een muurtje springen? Salto erbij? Het kan bij LV Gymnastics onder leiding van freerunner Sander de Quant. Hij leert iedereen die dat wil op een veilige manier obstakels te trotseren om een ultiem gevoel van vrijheid te ervaren.

Je ziet het op YouTube, in reclamespotjes of in films: mensen die als een soort superhelden of boeven over muurtjes gaan, van het ene naar het andere huis springen of als acrobaat over hoge gebouwen lopen en springen. Je kunt het leren als 'freerunning'. De Voorburgse docent Sander de Quant (33) ontdekte de sport als jongvolwassene. In het eerste jaar van zijn mbo-opleiding ontmoette hij klasgenoot Reggy Laatsch, in Zoetermeer een bekend freerunner, die hem liet kennismaken met deze 'way of life'.

Tekst en fotografie: Daniella van Bergen

"Ik sportte eigenlijk helemaal niet. Ik deed wel graag salto's, maar dat was het dan ook", vertelt hij. "Met een groepje van zes begonnen we over pingpongtafels en wat losse obstakels te springen. In die tijd was het nog helemaal geen populaire sport. We deden het gewoon omdat we er zin in hadden en omdat het bij ons hoorde."

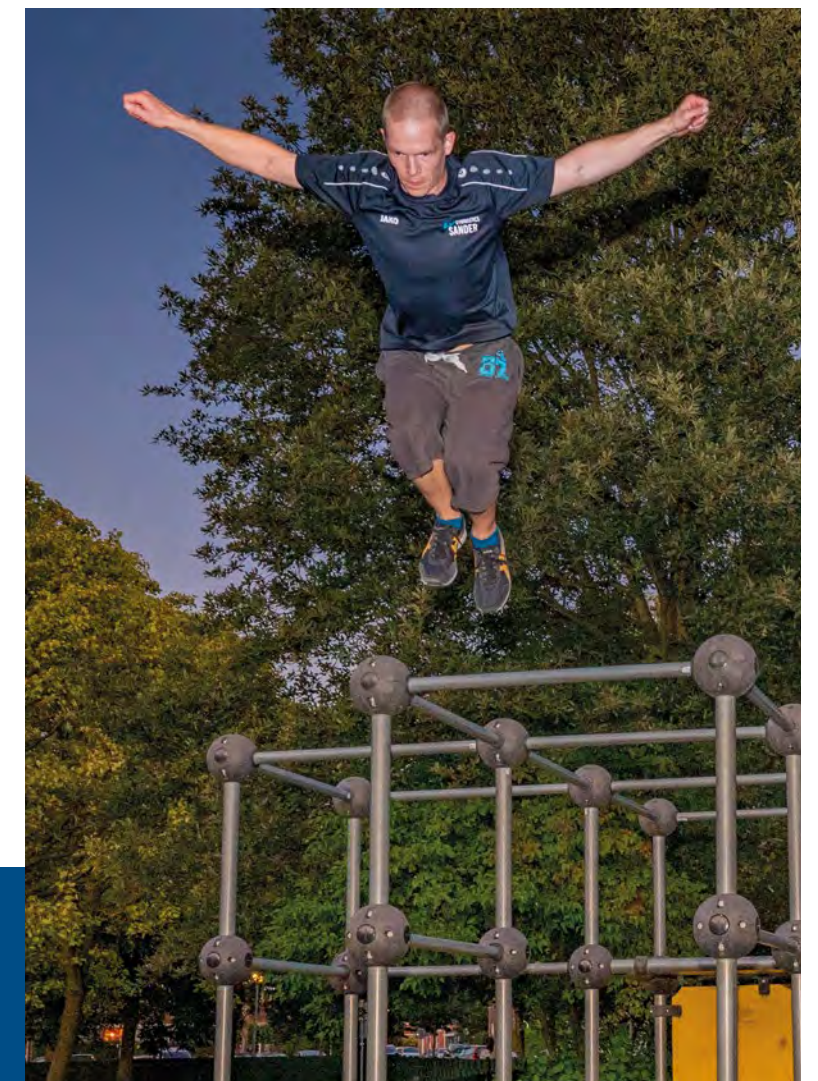
Regelmatig kwam de politie eraan te pas. De Quant: "Eén keertje trainden we voor de deur bij ABN AMRO. De politie kwam met sirenes aangescheurd. Ze dachten dat we wilden inbreken, terwijl we gewoon over bankjes sprongen. Nu weet iedereen wel wat freerunning is en wie we zijn. Mensen maken zich niet zo druk meer over rondspringende jongens en meiden." Hij lacht. "Nu voel ik me soms wel een beetje een superheld, hoor. Held is misschien een groot woord, maar welke 33-jarige vader van twee kinderen springt er nog van hoge obstakels of klimt via bomen op daken? Ik dus."

"Ik leerde dankzij freerunning om te gaan met elke moeilijke situatie in het leven"

Levensfilosofie

Freerunning is voor De Quant een levensfilosofie. "Ik leerde dankzij freerunning om te gaan met elke moeilijke situatie in het leven. Zowel fysiek als mentaal; voor elk obstakel is er een oplossing", stelt hij. "Zo hielp ik ooit een buurman die zijn sleutel zeven hoog op het balkon had laten liggen en zijn huis niet meer in kon. Ik klom alle zeven verdiepingen omhoog om hem te helpen. Dat deed ik omdat ik op mezelf kon vertrouwen, ik was er klaar voor. Dankzij freerunning zie ik manieren om obstakels te overwinnen. En ik werd onderdeel van een hechte community, al is dat door de populariteit van de sport wel wat veranderd."

Door de komst van YouTube en andere sociale media groeide de gemeenschap van freerunners. Kinderen en volwassenen meldden zich massaal aan voor freerunning-lessen. Ook De Quant, die werkzaam was als turnleraar, merkte de opmars. In 2012 kreeg hij groen licht om in Voorburg het eerste uurtje per week freerunning-lessen te geven. "Dat werden al snel twee à drie uurtjes, en met de maand liep het op."

Ondertussen telt de vereniging LV Gymnastics ruim zestig leden in Voorburg en bieden De Quant en andere docenten de lessen vrijwillig aan op verschillende locaties, waaronder gymnastiekhal De Oude Bleijk, basisschool De Driemaster, basisschool De Lusthof en de gymzaal van De Parachute. Als de docent zijn les start op het speelplein vlak bij basisschool De Parachute in Voorburg-Noord, verzamelt iedereen zich bij het freerunning-parcours. Het is een wirwar van klimrekken, trappen en buizen waarin de freerunners kunnen klimmen, klauteren, hangen en balanceren. De ondergrond van het freerunning-plein bestaat uit een dikke foamlaag, afgewerkt met kunstgras.

Vanaf nu is iedereen gefocust op zijn eigen jumps en tricks. De 16-jarige Bram Kerkemeijer is in de leer bij De Quant. "Freerunning is een individuele teamsport. Ik voel me heel vrij en je kunt er helemaal je eigen stijl aan geven. Niemand is en doet hetzelfde en toch zijn we een groep. Dat maakt dit heel 'urban' en uniek", aldus de leerling.

Taboes

De Quant haakt aan bij het gesprek. "Poeh, hoe zou ik freerunning omschrijven? Lastige vraag. Het is buiten de gebaande paden je weg vinden. Met freerunning moet je eigenlijk zo efficiënt en snel mogelijk van A naar B. Je gaat zo soepel mogelijk over obstakels, zonder nadenken. Wel is het belangrijk om goed naar je lichaam te luisteren en je grenzen te bewaken. Je bouwt je eigen techniek langzaam op tot je jezelf helemaal vertrouwt. Dat kun je op twee manieren doen: snel of mooi. Bij een parcours draait het om snelheid, bij freerunning om de sierlijkheid."

Ondertussen zweeft Amber Wanner (17) van het klimrek af richting een drie meter hoge muur. In haar kinderjaren was ze al veel in de turnhal te vinden, maar de regels binnen die sport vond ze te streng. "Freerunning is regelvrij. Dat maakt het gewoon heel tof. Ik ken geen angsten en hier kan ik me helemaal laten gaan. Ooit zou ik wel graag de 'swing gainer' (koprol aan het rek, red.) buiten willen kunnen. 'The sky is the limit', dus wie weet!"

De Quant kent het gevoel van de tieners wel. Hij begon zelf met freerunning in zijn tienerjaren en heeft zichzelf meerdere keren uitgedaagd om zijn ultieme sprongen te realiseren. "Eén vergeet ik er nooit meer, begin twintig was ik. Bij een oud kasteel in Luxemburg sprong ik drie meter ver van het ene balkon naar het andere, met onder mij een kloof van vijftig meter diep", vertelt hij alsof het de normaalste zaak van de wereld is.

Nu brengt de bevlogen docent zijn kennis over op zijn leerlingen. "Ik bied iets anders dan de standaardporten. Ik geef kinderen met freerunning een andere kijk op het leven en op sport, en ik bied ze tegelijkertijd een uitlaatklep. Het is een van de paden die je kunt bewandelen om door het leven te gaan en obstakels te overwinnen. Voor iedereen is er een weg."

Meer informatie: www.lvgymnastics.nl

Tekst: Mark Baars

WATERKRACHT

"Stijg boven de waterspiegel en jezelf uit op een hoverboard."

"Ride the waves met de flyride."

"Met een jetpack voel jij je een superheld."

Extreme Watersport is van maart t/m oktober geopend.

Extreme Watersport
Rietpolderweg 1c
2266 BM Leidschendam
www.extremewatersport.nl

Vlietland is één van de grootste en aantrekkelijkste watersport-, recreatie- en natuurgebieden van Nederland! Wandelaars, fietsers en natuurgenieters kunnen er hun hart ophalen en het is een thuis voor zeilers, windsurfers, suppers en booteigenaren. Heb je zelf geen boot, dan is er geen man overboord: bij WSC kun je zeil- en motorboten, kano's en waterfietsen huren om heerlijk het ruime sop te kiezen.

Voor wie nog actiever bezig wil zijn, is er het Aquapark en het Klimpark. Maar de spectaculairste is misschien wel Extreme Watersport.

Bij Extreme Watersport kun je leren flyboarden en flyriden, hoverboarden en een jetpack-experience ervaren. Wat ze allemaal gemeen hebben, is dat het op (veel) waterkracht werkt en dat het bijzonder spectaculair is.

Voor een aantal van deze activiteiten heb je niet veel training of kracht nodig. Dit betekent dat vrijwel iedereen ermee kan omgaan, ongeacht hoe oud of hoe fit je bent.

Flyboarden

Het flyboard bestaat uit een board met daarop twee vaste schoenen. Onder het board zit een frame dat zorgt voor het drijvend vermogen. Daaraan zitten de zogeheten wateruitlaatpunten die door een waterslang verbonden zijn met de sterke waterjetmotor van een waterscooter.

Met een flyboard onder je voeten kun je tot wel vijftien meter uit het water springen. Je kunt boven de golven rondzweven of juist erin duiken en razendsnel door het water schieten. Flyboarden is vrij gemakkelijk te leren en je hebt geen ervaring nodig.

Flyriden

De flyride is een watervliegtoestel dat lijkt op een jetski. De flyride wordt aangedreven door een waterjet waarmee de 'berijder' over water kan vliegen en kan opstijgen. Het is bijzonder spectaculair en door de geavanceerde technologie is het makkelijk te leren.

Jetpack

Een jetpack is een apparaat dat je op je rug draagt en dat wordt bestuurd met twee hendels. De jetpack wordt aangedreven door een waterscooter die water door de slang en uit de sproeiers aan de zijkanten van de jetpack leidt. De instructeur zit op de waterscooter, hij geeft de jetpack kracht en geeft de vlieger instructies tijdens de vlucht. Jetpacken is lastiger te leren dan flyboarden of hoverboarden, maar het is erg spectaculair.

Hoverboard

Met waterkracht op en boven het water vliegen kan je met een hoverboard. Je staat op een door waterkracht aangedreven surfboard, door je gewicht te verplaatsen kun je snelheden behalen tot wel dertig kilometer per uur. Een krachtige waterstraal maakt het mogelijk om allerlei stunts uit te halen, mits je erop blijft staan natuurlijk.

Ben jij avontuurlijk ingesteld? Dan is dit absoluut iets voor jou! Na een korte training ben jij klaar om als 'Iron man' boven jezelf en de waterspiegel uit te stijgen.

DORREPAAL, EEN PLEK VOOR IEDEREEN

Buitengoed Dorrepaal is een bijzondere plek waar heden en verleden versmelten. De historische villa en het landgoed sluiten naadloos aan bij de huidige sociale invulling. Hier werken Angelique, Frank, Anick, Euan en hun collega's. Zij zijn ieder op hun eigen wijze heel bijzonder en nemen je mee in hun belevenissen bij Dorrepaal.

Tekst: Mark Baars - Fotografie: Daniëlla van Bergen

"Veel bewoners van Leidschendam-Voorburg kennen Buitengoed Dorrepaal, maar ze zijn hier nog nooit geweest en dat vinden wij erg jammer", vertelt Hugo Smits. Onder zijn leiding als zorgmanager bij Middin heeft het landgoed belangrijke veranderingen ondergaan. "Wij nodigen iedereen uit om Dorrepaal eens te bezoeken, het landgoed is vrij toegankelijk, het is een levendige plek en er is, voor zowel jong als oud, van alles te doen." Smits wijst naar de speeltuin, het park, de pluktuin en de dierenweide. "Of je hier nou met je kinderen naartoe wilt komen of dat je een fijne plek zoekt om tot rust te komen, je vindt het op dit landgoed. Wij vinden het ook belangrijk dat men bekend raakt met wat wij en vooral onze medewerkers hier doen."

Arbeidsbeperking

Huize Dorrepaal is een werklocatie voor volwassenen met een arbeidsbeperking. Ze werken op het terrein, in de villa of in de kas als tuinman, dierenverzorger of medewerker kassa, productie of horeca. Middin biedt ze een werkplek zonder arbeidsdruk en met taken die passen bij hun vermogen en interesses. De werknemers komen 's morgens en gaan aan het einde van de werkdag weer naar huis. In de villa bevinden zich de afdelingen Horeca en Diensten. De statige kamers, met hun lambrisering en hoge plafonds, zijn omgetoverd tot vergaderruimtes. Gasten worden bediend door de horecagroep, die wordt getraind in diverse taken. Er is een moderne keuken waar de gerechten worden bereid, inclusief lekkernijen van het bijbehorende theehuis.

TIP

Verdiep je eens in de geschiedenis van Buitengoed Dorrepaal en George Maduro. Hij heeft er in de oorlog heldendaden verricht. Bij Dorrepaal zijn informatiezuilen te vinden met zijn verhaal. Wist je dat Madurodam ter ere van hem is opgericht?

De eerste verdieping, waar ooit dames werden verzorgd, biedt nu ruimte aan de afdeling Diensten. Angelique (64) en haar collega's zijn hier dagelijks aan het werk. Zij werken zowel voor externe opdrachtgevers als voor het Buitengoed Dorrepaal en voeren uiteenlopende taken uit, van inpakken tot eenvoudige montages. Angelique heeft een werkplek met een mooi uitzicht over het landgoed.

Vandaag voorziet ze stokjes van plantenlabels voor de kwekerij. Op de vraag hoeveel labels er al door haar handen zijn gegaan, haalt ze haar schouders op. "Geen idee, maar heel, heel erg veel", lacht ze. Trots wijst ze naar de enorme stapel voor haar op tafel. Angelique en haar collega's weten dat er op hen gerekend wordt. "Kijk, het is geen speeltuin, er moet wel gewerkt worden. Maar ik kom hier altijd graag naartoe en ik voel mijn hier echt gewaardeerd", zegt Angelique. Haar collega's knikken instemmend.

"Ik voel mij hier echt gewaardeerd"

“We verkopen hier ook plantjes uit onze eigen kwekerij”

Appeltaart

In het theehuis werkt Anick (23). Met een brede glimlach en met groot gemak bedient zij de aanwezige gasten. “We hebben meer dan koffie en thee, hoor”, vertelt ze. “Er is ook heerlijk gebak en probeer ook zeker de appeltaart uit eigen keuken. We verkopen hier ook plantjes uit onze eigen kwekerij. Of wil je misschien zelf aardbeien en frambozen plukken in onze pluktuin? Voor 1,50 euro kun je hier een bakje kopen en de pluktuin is om de hoek.” Dorrepaal is dan misschien een leer-/werkomgeving, Anick draait haar hand nergens voor om. Bij het afscheid zwaait de goedlachse twintiger de gasten na, daar zou menig horecaexploitant iets van kunnen leren.

“Ik ben niet bang voor vuile handen”

Plantenkas

In de aangrenzende plantenkas wordt meer gekweekt dan alleen plantgoed. Hier worden ook kleine plantjes zorgvuldig verpakt en verzendklaar gemaakt. Zo op het eerste gezicht doet deze afdeling niet onder voor die van een regulier bedrijf, met het verschil dat medewerkers hier ieder op hun eigen wijze en tempo hun werk uit kunnen voeren.

Medewerker Frank (53) is hier vijf dagen in de week aan de slag. Frank beweegt zich door zijn fysieke beperking wat moeizaam, maar voor zijn werkzaamheden maakt dat geen enkel verschil. “De plantjes die we hier inpakken gaan het hele land door als onderdeel van mailingcampagnes”, legt Frank uit. “Je moet bij dit werk niet bang zijn om vuile handen te maken, maar ik heb het hier prima naar mijn zin. Ik heb voorheen andere banen gehad, het maakt mij niet zoveel uit wat ik doe. Voor mij is het gewoon heel belangrijk dat ik lekker bezig ben en dat ik het fysiek aankan. Dat heb ik hier gevonden.”

“Laat mij maar snoeien, schoffelen en maaien”

Geiten

Zo denkt Euan (20) er ook over. Hij is werkzaam bij Groenbeheer. Euan fietst elke dag een uur om bij Dorrepaal aan de slag te gaan. Hij en zijn collega's dragen niet alleen zorg voor het groen, ze zorgen ook voor de geiten, ganzen en eenden die op het landgoed aanwezig zijn. “Ik kom hier graag, want ik ben graag buiten aan het werk. Ik kan niet zo goed binnen zitten, laat mij maar snoeien, schoffelen en maaien. Dorrepaal heeft een grote tuin en er is hier altijd iets te doen. Er zijn ook heel veel soorten planten, dus hier ben ik nooit uitgeleerd. Soms werken we ook op andere plekken, zoals het golfterrein.”

Ontdekplek

Het werken bij Dorrepaal strekt dus verder dan deze locatie. Middin is dan ook altijd op zoek naar opdrachtgevers die passen bij hun werknemers en andersom. Dat geldt ook voor het landgoed zelf. De prachtige tuin van Dorrepaal leent zich goed voor het organiseren van teambuilding- of yogasessies. Ook kan het pand uitstekend dienen als vergaderlocatie, maar het evenement moet bij de doelstelling én de medewerkers passen. Voor een bruiloftsfeest ben je er niet aan het juiste adres.

TIP

De tuin van Buitengoed Dorrepaal is een uitgestrekt wandel terrein en een echte ontdekplek voor alle leeftijden. Er is een kwekerij met een pluktuin. Grenzend aan de ommuurde sfeervolle tuin is er een speeltuin voor de kleintjes. Bij de dierenweide kunnen kinderen cavia's borstelen of de kippen en eenden voeren. In het theehuis annex tuinwinkel kun je terecht voor een drankje met versgebakken taart of ander lekkers. Hier worden met regelmaat ook workshops gegeven voor kinderen.

Kom snel eens langs en laat je verrassen door Buitengoed Dorrepaal.

Buitengoed Dorrepaal
Park Leeuwenberghlaan 2
2267 BN Leidschendam
Openingstijden:
Maandag t/m zaterdag, 09.30-17.00 uur,
zondag gesloten.

Laat je zorgen achter op de kade

Watersport en de gemeente Leidschendam-Voorburg zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Letterlijk, want met de Vliet als 'blauwe ader' komen watersporters, maar ook fietsers, wandelaars en terrasbezoekers ruimschoots aan hun trekken.

Met een gehuurde boot vertrekken wij vandaag vanuit Stompwijk en al snel komen we op het uitgestrekte water van Vlietland.

De **'Rivièra van de Randstad'** leent zich voor heerlijk varen, zeilen, surfen, roeien en zwemmen. Dankzij de waterbehandelingsinstallatie heeft deze plas nauwelijks last van blauwalgen. Vlietland kent naast watersport nog een heel scala aan recreatiemogelijkheden, zoals wandelen, fietsen, skeeleren, kamperen en eten aan het water. Bij zowel **De Merenburger** als **Watersportcentrum Vlietland** zijn boten te huur.

Na een korte tussenstop bij restaurant Waterfront vervolgen we onze reis. Vanaf Vlietland is het zo'n zeven kilometer varen naar **de Sluis Leidschendam**. Over het jaagpad van de toenmalige trekschuit ligt een mooi fietspad. In de weekenden heb je de kans hier de trekschuit Hadrianus tegen te komen. Voordat de Sluis Leidschendam in zicht komt, ligt aan de westoever **houtzaagmolen de Salamander**. Een bezoek (gratis) is mogelijk op woensdag en zaterdag.

Het sluisgebied heeft aan weerszijden gratis passantenhavens. Sinds 2023 is Leidschendam ook een mooie haven voor recreatieboten rijker.

Na de Sluis vervolgen we onze tocht naar Voorburg. **De Voorburgse passantenhaven** ligt direct aan het oude centrum dat Huygenskwartier wordt genoemd, naar de grootvaders uit de Gouden Eeuw Constantijn en Christiaan Huygens. Vader en zoon bewoonden **buitenplaats Hofwijck** aan de Vliet. Hofwijck, met de monumentale tuin, is nu een museum dat een bezoek meer dan waard is. In de gezellig **Kerkstraat en de Herenstraat** vind je cafés, winkels, restaurants en monumenten.

De Vliet is samen met de Rijn onderdeel van de Romeinse limes. Deze grens- en verdedigingszone staat op de Werelderfgoedlijst van UNESCO. Bij de plaatselijke VVV in Museum Swaensteyn ligt een kaartje voor je klaar voor een wandeling langs de bezienswaardigheden.

Kijk voor meer informatie op www.lvverrast.nl

Er zijn in LV meerdere plekken waar je een boot kunt huren.

Vlietland heeft voor iedereen wat te bieden.

Varen op de Vliet verveelt nooit.

De sluis in Leidschendam is uniek voor zowel passanten als bezoekers.

Het heerlijke terras in Voorburg langs de Vliet.

Tekst: Mark Baars
Fotografie: Daniëlla van Bergen

Tekst en fotografie: Mark Baars

STERRENKOKS

Hotel-restaurant Central Park mag zich als enige in Leidschendam-Voorburg de trotse eigenaar noemen van een Michelinster. De keuken is het domein van chef-koks Tim Bood en Hette Hettema en hun witte brigade.

Hoe krijgt een restaurant een Michelinster?

Hettema: "Het is niet dat je je ervoor op kunt geven, er moet over je worden gepraat. Bezoekers die een restaurant hoog waarderen, kunnen de organisatie van de Michelinster er wel op wijzen."

Bood: "Een restaurant dat in aanmerking komt, wordt door undercoverinspecteurs bezocht, wij weten daar niets van. Bij de uitreiking in 2023 was ik totaal verrast."

De Franse topchef Jérôme Brochet gaf in 2018 zijn Michelinster terug omdat hij niet aan de druk en de torenhoge verwachtingen kon voldoen. Legt de sterrenstatus druk op jullie als chef-koks?

Hettema: "Ik ervaar dat niet zo. Een Michelinster is geen doel, het is een waardering voor wat je hebt gedaan, niet voor wat we gaan doen."

Bood: "Maar wij zijn er wel trots op, want een Michelinster is een van de hoogste waarderingen die je als chef kunt krijgen."

Hettema: "Het bezoekersaantal is daarna wel gestegen, maar dat zal voor ons nooit een overweging zijn."

Hoe zit dat eigenlijk met jullie, iets met twee kapiteins op één schip?

Bood: "Wij werken al sinds 2016 samen, ik zie het als een meerwaarde, wij vullen elkaar juist erg goed aan."

Hettema: "Het draait in de keuken niet om ons, maar om wat wij maken. En dat geldt voor het hele team."

Als een van de andere koks een goed gerecht bedenkt, dan staan we daar zeker voor open."

Kun je er wel van genieten als je zelf uit eten gaat, of ben je altijd aan het beoordelen en vraag je je af hoe het is gemaakt?

Bood: "We houden allebei van lekker eten en mijn leven draait om koken, dus ik laat mij graag inspireren. Uiteindelijk gaat het om genieten van het moment."

Hettema: "Soms kom je een bijzondere combinatie tegen of aparte kruiden, dat zal ik dan wel onthouden. Koken is mijn passie, maar voor mij staat gezellig en lekker eten altijd voorop."

Kun je als kok met een Michelinster op zak achterover leunen?

Bood: "Deze erkenning laat zien dat we op de goede weg zijn, maar voor ons verandert het niets. Wij gaan gewoon door met het maken van mooie gerechten."

Hettema: "In onze keuken is het hard werken. 's Morgens bereiden we de lunch voor, daarna starten we met de voorbereidingen voor het diner. Het zijn lange dagen en sterrenkok of niet, het is nooit een 'walk in the park'."

**Relais & Chateaux hotel Central Park
Oosteinde 14, 2271 EH Voorburg**

Meer informatie: www.centralparkvoorburg.com

KOKEN MET ★★★★★**Wethouder Jeffrey Keus in de leer bij topchef Pierre Wind**

De bekende Voorburgse chef-kok Pierre Wind slijpt de messen om wethouder Jeffrey Keus eens goed te ondervragen over zijn keukengeheimen tijdens een kookles in restaurant Trammhuys.

“Nou, kikkûh man, dat ik met jou ga koken!”, zegt de bekende goedlachse chef-kok Pierre Wind als wethouder Jeffrey Keus restaurant Trammhuys binnenstapt. Winds bevlogenheid is aanstekelijk. Hij kookt, praat en gebaart. Als hij wethouder zou zijn, wist hij het wel: smaaklessen op alle scholen, een eetloket waar je gezond leert koken voor twee euro en btw-vrije groenten voor iedereen. Keus kijkt gefascineerd naar de markante kok. “Koken met jou, dat zijn voor mij wel de krenten uit de pap”, zegt de wethouder trots. In de tot keuken omgebouwde tram bereiden de fijnproevers samen een culinair kunstwerk met een verhaal.

Wind valt met de deur in huis. “In welk museum moet jouw bordje straks hangen?” De wethouder wordt meteen in het diepe gegooid. “Als een kunstwerk, bedoel je? Dan wil ik wel in Huygens’ Hofwijck hangen.” De chef kijkt hem lachend aan. “Zo, zo. Daar houd ik je aan, hè?!” De wethouder, grijnst: “Ik moet ineens mijn patronen doorbreken.”

Storyteller

Op Keus’ plank liggen verschillende ingrediënten, waaronder garnalen, een salademix van meloen, schaaldierkrokantjes en allerlei verse groenten en kruiden. “Ik ben een storyteller. Met mijn borden vertel ik een verhaal. Dus welk verhaal wil jij vertellen?”, vraagt Wind aan zijn keukenkameraad. “Als het in Hofwijck moet hangen, moet het iets over de geschiedenis vertellen. Constantijn Huygens was een doener en een denker. Dat wil ik als wethouder ook zijn, dus probeer ik dat op het bord te creëren”, legt Keus uit.

Wind haakt erop in: “Je bent een doener van oorsprong, toch? Je bent, om het beschaafd te zeggen, niet in een echt rijke wijk geboren?” Openhartig antwoordt Keus: “De eerste jaren groeide ik inderdaad op in de Haagse Schilderswijk en later verhuisden we naar Moerwijk.” “Hadden jullie niet veel te makken?”, vraagt Wind door. De wethouder is niet van zijn stuk te brengen en vervolgt in alle eerlijkheid zijn verhaal. “De eerste jaren hadden we het inderdaad niet breed. Elk dubbeltje moest omgedraaid worden.

Culinaire kunst op een bordje

Mijn vader werkte in een supermarkt, mijn ouders kregen jong kinderen. Later kwam er gelukkig meer geld binnen. Mijn ouders hebben nooit gestudeerd, mijn vader volgde wel het gymnasium, maar ging daarna direct aan het werk. Dat ging zo in die tijd. Ik was de eerste die studeerde in de familie. Ik heb mavo gedaan en daarna havo. Ieder jaar stroomde ik verder door naar het gymnasium. Na mijn middelbare school ging ik politieke wetenschappen studeren in Leiden.”

Stapelaar

Wind: “Dus je bent een stapelaar? Nou, leg dat stapelen dan maar in je gerechtje!” Keus snapt de hint en begint aan zijn kunstwerk op het bord. “Mijn verhaal komt langzaam meer en meer tot leven. Wat is een mooie onderlaag om mee te beginnen?”, vraagt de wethouder. “Ik ben helemaal uit mijn comfortzone!”

Chef-kok Wind weet zelf als geen ander wat een stapelaar is. Met zijn beroepentest kwam hij uit op werktuigbouwkunde. “Ik werd op een internaat in Vlissingen gedouwd, want ik wilde graag op een schip werken. Mijn ouders hadden voor mij gespaard en ik verbraste dat in een jaar. Alleen voor Nederlands en gym had ik een negen, de rest had ik helemaal verprutst. Met hangende pootjes moest ik thuis weer aankloppen. Daarna kreeg ik een baantje in de keuken van het internaat. Dat vond ik helemaal top en daar begon voor mij het stapelen. Ik wilde vanaf dat moment altijd de beste zijn, want ik had een bewijsdrang naar mijn ouders. Uiteindelijk haalde ik in Amsterdam mijn diploma aan de Pedagogische Hogeschool en was ik bevoegd kookdocent. Helaas hebben mijn ouders dat niet meer meegemaakt. Toch beloofde ik mezelf: als ik sterf, wil ik doctorandus zijn!”

Wethouder Keus kent dat gevoel wel. “Heb je nog steeds die ambitie?” Wind, vastberaden: “Dat ga ik doen wanneer ik er helemaal klaar voor ben. Eerst wil ik een standbeeld, dan heb ik wat betekent. Ik wil graag wat nalaten als voorvechter van smaaklessen in Nederland.” Met zijn smaaklessen heeft Wind verandering gebracht op scholen en in vele Nederlandse keukens. Hij zorgde met zijn project ‘Slim Oud’ voor een aanpak van overgewicht bij ouderen. En met ‘Happy Drinks’ droeg hij bij aan een gezond alternatief voor de producten uit de frisdrankindustrie. Ook de wethouder wil de maatschappij iets nalaten. “Ik wil ertoe doen in het leven.” Die opmerking maakt Wind nieuwsgierig. “Wat heb jij bereikt als nalatenschap? Je bent pas dood als je wat hebt betekend.”

Ontbijt

Keus heeft als wethouder in Rijswijk bijgedragen aan het realiseren van huurwoningen voor de middenklasse die tussen wal en schip viel in de huidige woningmarkt. In Leidschendam-Voorburg hoopt hij met onder meer de portefeuilles onderwijs, jeugdhulp en jeugdzorg verandering te brengen in vraagstukken rond bestaanszekerheid. "Het raakt me echt als ik hoor dat kinderen zonder eten naar school komen. Helaas is dat hier in Leidschendam en Voorburg ook zo. Als kinderen niet goed ontbijten, raken ze hun concentratie om tien uur volledig kwijt. We kunnen hierin als gemeente veel meer de regie pakken."

"Als we zelf koken en leren wat gezonde voeding inhoudt, hebben we ongezonde dingen niet nodig"

Als voorvechter van smaaklessen ziet Wind kansen. "Als arm en rijk met een 'gold card' gezond en betaalbaar boodschappen kunnen doen, creëer je bewustzijn bij iedereen. Het moet geen schaamtepas zijn. Ook een eetloket in de gemeente, waar je langs kunt gaan of naartoe kunt bellen voor een recept onder de twee eurotjes, zou mooi zijn. Want als een frietje anderhalve euro kost en een gezonde maaltijd vijf euro, dan is het soms geeneens een keuze. En ik pleit voor de integratie van gezonde voeding in het reguliere lespakket. Als de rekensommetjes eens zouden gaan over gezonde voeding, leren kinderen anders denken over wat ze in hun mond stoppen. We moeten uitgaan van de positiviteit in de mensen zelf om verandering te brengen in de maatschappij. Als we zelf koken en leren wat gezonde voeding inhoudt, hebben we ongezonde dingen niet nodig."

Voor de wethouder zijn dit interessante oplossingen. "We zouden de jeugd moeten zien als de selectie van het Nederlands elftal. Ieder kind zou zich in zijn of haar talenten goed moeten kunnen ontwikkelen. Wij moeten daar ons steentje aan bijdragen door goede faciliteiten aan te bieden." Wind sluit zich daarbij aan. "Iedere Leidschendammer en Voorburger is waardevol kapitaal. Daar zorg je goed voor."

Snackfanaat

De twee mannen weten als geen ander hoe je soms kunt genieten van een ongezonde maaltijd. Toch ligt volgens hen de keuze bij jezelf. "Ik ben een echte snackfanaat. Als ik mezelf niet in bedwang houd, zou ik de hele dag kunnen propfen", legt Wind uit, die de afgelopen jaren 25 kilo is afgevallen door te stoppen met het drinken van frisdrank en een gezondere lifestyle nastreeft. Ook Keus houdt op zijn tijd wel van een frikandelletje, maar hij is eveneens gek op appels. "Wat gek dat ik die snack associeer met een beloning en het andere als een straf zie. Alsof het een straf is om gezond te eten. Die mindset heb ik omgeturnd."

Ondanks hun gezonde eetpatroon, koken de twee heren met hun drukke banen nauwelijks voor zichzelf. "Mijn vrouw Monique kookt eigenlijk altijd. Ik ben thuis chef pannenkoek", bekent de wethouder. "Ik ben 's avonds vaak weg. Als ik dan thuis ben voor het eten, is het een feestje." "Pannenkoeken horen bij een feestje", valt de chef-kok hem bij. "Zolang we maar gezonde keuzes blijven maken in ons leven. Anders had ik een snackbar in mijn slaapkamer", vertelt Wind eerlijk met een glimlach. Ondertussen wijst de topkok nog even naar de plank. Vergeet ook niet de restproducten te gebruiken. Wij gooien hier niks weg en koken duurzaam en innovatief."

Over innovatie gesproken: Pierre Wind ruilde zijn twee Amerikaanse bolides in voor een kleine auto. "Ik prop er nu tientallen kratten en pannen in alsof ik veertien mensen in een Mini stop. Soms is het wel even schelden, maar ik doe het echt voor een betere wereld", legt Wind uit. Hij zet zich in zijn werk al jaren in voor duurzamer koken. Samen met zijn leerlingen heeft hij al diverse onderzoeken uitgevoerd en met zijn boek 'De Ecokeuken van Wind' geeft hij iedereen een nieuwe kijk op energiezuinig koken.

Een van de manieren om zuiniger met energie om te gaan, is zijn 'kookstop'. "Je zet een pan met koud water op een warmtebron, je doet je ei of broccoli erin en legt het deksel op de pan. Zodra het water kookt, zet je het vuur of de inductie uit. Bij de kookstop heb je geen kooktijd, maar gaartijd. Voor een hardgekookt ei is dat dan ook acht minuten, zonder dat de warmtebron nog aan staat! Het is niet alleen beter voor het milieu, maar ook voor je portemonnee."

"Ik ben thuis chef pannenkoek"

Christiaan Huygens Jeugdprijs

De wethouder, die ook over innovatie gaat, is dagelijks bezig met vernieuwing brengen in de gemeente. Hij verbindt graag mensen en ideeën met elkaar. Zo ontstond onder zijn bewind de Christiaan Huygens Jeugdprijs, een wedstrijd tussen scholen waarbij leerlingen de opdracht krijgen om met duurzame materialen iets creatiefs te maken voor de wijk rondom de school. "Hierdoor dagen we de jeugd uit om gekke en waardevolle dingen te doen waar mensen veiliger, blijer en gelukkiger van worden", legt de bestuurder uit.

Ondertussen kijkt hij tevreden naar zijn bordje. "Dit gaat wel ergens op lijken hè?! Ik doe hier aan talentontwikkeling. Ik word hier wel blij van! Oh ja, ik moet natuurlijk alles benutten. Misschien moet ik hier nog een beetje symmetrie toevoegen?"

Keus is opperst geconcentreerd in de leer bij Wind. "Vergeet je de meloen-salade niet?", vraagt de tv-

kok. Verrast kijkt de wethouder op zijn plank. "Oh ja, die moet er ook nog bij. Als mijn vrouw me toch eens zou zien!", vervolgt de wethouder wat zenuwachtig achter het aanrecht van de omgetoverde tram.

"Tada! Dit is mijn kunstwerk. Een glimlach met een lolly", zegt hij met een knipoog. "Dit is wel mooi hoor!", moedigt Wind zijn leerling aan. Hij tovert een ander kunstwerk onder zijn werkbank vandaan dat een van zijn koks in opleiding heeft gemaakt. "Met dezelfde ingrediënten kun je dus ook dit maken. In essentie zijn beide gerechten hetzelfde, maar het gaat om de verpakking." De wethouder is diep onder de indruk. "Wauw, dit is echt andere koek! Het is echt een kunstwerkje. Dan is mijn bord niet meer dan een knutselwerkje."

Trammhuys, Laan van Middenburg 1, 2275 CA Voorburg
Meer informatie: www.trammhuys.nl

Elke zaterdag geopend, op de overige dagen is Trammhuys exclusief af te huren voor gezelschappen, borrels of privédinners.

Natuurlijk LV

Natuurbeheer is erg belangrijk voor het leven in een stad. Het zorgt voor een gezonde leefomgeving en draagt bij aan de biodiversiteit. In de gemeente Leidschendam-Voorburg is natuurbeheer dan ook prioriteit, vertelt **Leo Hendriks**, teamleider van de afdeling Stadsbeheer. Hij zorgt ervoor dat het groen – en ook de bestrating – in de stad goed worden onderhouden.

Leo Hendriks: "Groen- en natuurbeheer gaat verder dan het onderhoud van grasvelden en groenstroken. Tegenwoordig gaan wij er veel bewuster mee om dan voorheen. Voortschrijdende inzichten vragen om een andere aanpak. Een voorbeeld hiervan is het maaibeleid. Vroeger vonden we dat elke groenstrook er strak bij moest liggen, tegenwoordig maaien we een deel van het groen en laten we een ander deel ongemoeid. Doordat je het gebied in verschillende fases maait, blijven er altijd kruiden en planten staan. Hier hebben insecten en kleine dieren weer voordeel van."

"Het is een paradijs voor vlinders, bijen en andere insecten"

"Om die reden worden braakliggende terreinen soms ingezaaid met wilde planten en bloemen.

Dat kan dan de indruk geven dat het niet wordt verzorgd, maar het is een paradijs voor vlinders, bijen en andere insecten. Dus als een groenstrook er verwilderd bij ligt, dan kan het zomaar zijn dat het heel bewust is gedaan. Ook vervangen wij beschoeiing langs watergangen niet meer automatisch voor nieuwe. Als het mogelijk is, komen daar natuurvriendelijke oevers voor in de plaats. Planten en dieren hebben daar veel profijt van. Onder andere door dit soort maatregelen komen er steeds meer bijzondere en/of beschermde soorten in deze regio voor."

Verscheidenheid

"Onze gemeente bestaat uit meerdere woonkernen, met verspreid een aantal mooie parken, veel groenstroken en overblijfselen van oude landgoederen met zeer oude bomen en een gevarieerd bomen- en plantenbestand. Ieder gebied heeft een geheel eigen verscheidenheid aan dieren en planten, en dat maakt het extra complex – of misschien juist erg interessant."

"Voorburg is qua biodiversiteit niet gelijk aan Leidschendam en het landelijke Stompwijk is ook weer totaal anders. Tel daar gebieden als Vogelplas Starrevaart en Vlietland bij op, dan kun je concluderen dat we een bont gezelschap van dierlijke inwoners en passanten huisvesten. Het is dan ook best een vraagstuk hoe je daarmee om moet gaan. Welke plant hoort hier wel en welke eigenlijk niet? Welk dier zou meer ruimte moeten krijgen en welk soort is misschien minder gewenst?"

"Minder zwerfafval betekent minder ongedierte, zo simpel is het"

"Vaak zijn we ons er niet van bewust dat wij zelf verantwoordelijk zijn voor de overlast van bepaalde diersoorten. Zonder natuurlijke vijanden kunnen uitheemse dieren als rivierkreeften, maar ook ganzen, uitgroeien tot een ware plaag die schade veroorzaken en inheemse diersoorten wegdrücken. Ratten en muizen zijn hierop geen uitzondering: daar waar voedsel of afval te vinden is, hebben zij een geweldig leventje. Minder zwerfafval betekent minder ongedierte, zo simpel is het."

Inheemse dieren

"We hebben talloze inheemse dieren in onze gemeente. Je ziet ze misschien niet altijd, maar ze zijn er wel. Ga je heel vroeg of juist later op pad, dan kan het

Inmiddels is de nijlgans niet meer weg te slaan uit Nederlandse natuur- en weidegebieden. De afgelopen jaren stegen de aantallen enorm en in woonomgevingen kunnen ze overlast geven door hun luidruchtige gedrag. Het is echter moeilijk om de populatie terug te dringen.

zomaar zijn dat een egel of een vos jouw pad kruist. En als je goed oplet, zie je misschien een grote bonte specht of vleermuizen. En dan zijn er nog de exoten, soorten die hier eigenlijk niet thuishoren. Je kent vast wel de schreeuwende halsbandparkieten. Wat ooit begon met enkele losgelaten en ontsnapte exemplaren, is in onze gemeente inmiddels uitgegroeid tot een populatie van meer dan 4.000 vogels. De oorspronkelijk uit India en Centraal-Afrika afkomstige vogels voelen zich hier prima thuis. Halsbandparkieten zouden de broedholtes van andere vogelsoorten innemen, maar daarvoor zien wij geen bewijs. Al brengen ze in het voorjaar wel veel schade toe aan bomen, doordat ze de koppen eruit bijten."

"Een andere immigrant is de waterschildpad. Het zijn er niet veel, maar soms kun je ze in het balkengat van houtzaagmolen de Salamander zien liggen zonnen op een oude boomstam. Ook dit zijn losgelaten huisdieren. Eigenlijk is het een beetje triest, want in Nederland is het te koud voor deze dieren, omdat zij pas bij temperaturen boven de 18 graden Celsius hun voedsel kunnen verteren. De rest van het jaar leiden ze daarom honger, maar als gemeente kunnen we daar weinig aan doen. Door langere warme periodes en zachtere winters lijken sommige schildpadden zich te kunnen handhaven."

De allerkleinsten

"Wij vergeten de allerkleinsten niet. In onze Randstedelijke omgeving hebben insecten het niet makkelijk, zij verdienen meer aandacht. Als gemeente hanteren wij daarom niet alleen een aangepast maai- en zaai-beleid, we hebben bijvoorbeeld ook een bijenburcht aangelegd om de wilde bij te helpen. Insecten zijn van levensbelang. Voor vogels en vleermuizen, om te eten en voor de bestuiving van bloemen en planten – ze zijn dus ook belangrijk voor ons. Bewoners kunnen zelf ook bijdragen. Plant in je tuin vooral veel inheemse bloemen, bloemdragende kruiden en klimmers, liefst zo gevarieerd mogelijk. Een insectenhotel, compost, dood hout: insecten zijn er dol op. Gebruik geen pesticiden en zo weinig mogelijk meststoffen."

De halsbandparkiet. Deze groene schreeuwer voelt zich prima thuis in de parken van Leidschendam en Voorburg.

De kans dat je een vos ziet is niet zo groot, want ze zijn erg schuw. Ze eten kleine knaagdieren en soms vruchten en bessen. Konijnen en kippen in een ren zijn een feestmaal, maar dat betekent niet dat de vos gevaarlijk of agressief is.

Rode Amerikaanse rivierkreeften graven holletjes en tunnels onder de waterlijn, waardoor oevers afbrokkelen. Ook eten ze de waterplanten of ze knippen de planten stuk. Door het loskomende slib wordt het water troebel en is er meer kans op algvorming.

LAARZENPAD

Tekst: Mark Baars

Geen bezoek aan een mooi museum of een etentje bij een sterrenrestaurant dit keer. Nee, het redactieteam bedeedde me een wandeling toe over het Laarzenpad. Een korte zoektocht op internet leerde mij: 'Door de modder, over smalle bospaden en slootjes en langs omgevallen bomen zwerf je door het mooie Achterbos in de Duivenvoordse en Veenzijdse Polder.' Het zou ook erg leuk zijn voor kinderen en overal las ik de tip: laarzen aan!

Deze zondag lijkt mij een Laarzenpad-dag bij uitstek. Als ik dat deel met mijn huisgenoten, blijken zij minder enthousiast. Twee pubergezichten trekken wit weg. Het idee rubberlaarzen aan te moeten trekken, staat voor hen zo ongeveer gelijk aan mishandeling. Ook mijn partner bedankt vriendelijk met een slap excuus: "Het gaat regenen." "Onzin, het is strakblauw", pareer ik nog. Maar het is duidelijk dat zij niet voornemens is mij te vergezellen op deze ontdekkingstocht. "Neem Teun maar mee."

BESMUIKT GRIJNZEN ZIJ OM MIJN GEBREK AAN AUTORITEIT

Teun is onze ruwharige teckel. Misschien is het goed om vooraf een paar eigenschappen van teckels – en Teun in het bijzonder – te noemen.

Ze zijn eigenwijs, hebben een jachtinstinct en houden niet van nattigheid. De eerste eigenschap is vandaag zeker van toepassing, want op zijn eigen teckelse wijze laat Teun blijken dat hij vooral daar wil blijven waar hij is. Strak opgerold ligt hij in zijn mand, maar de kraaloogjes onder zijn dikke wenkbrauwen verraden dat Teun zijn naam heeft horen vallen. Hij voelt nattigheid.

Nadat ik drie keer 'kom Teun!' heb geroepen, beweegt hij nog altijd niet. Dit tot vermaak van de twee op de bank hangende pubers. Besmukt grijnzen zij om mijn gebrek aan autoriteit. Pas nadat ik Teun onder een knorrend protest uit zijn mand heb getild en zijn band heb omgedaan, besluit hij mij met frisse tegenzin te volgen. "Doe een jas aan!", klinkt het nog net voordat ik de deur achter me dichttrek. "Een jas aan? Heb je goed naar buiten gekeken? Het is prachtig weer."

Bij de entree lees ik over de geschiedenis en dat Moeder Natuur hier min of meer haar vrije gang kan gaan. Ik ben nog niet uitgelezen als de hondenriem zich onverwacht aanspant. De lus schiet direct uit mijn hand. Had ik al verteld over het jachtinstinct van teckels? Onze Teun heeft 'iets' gezien. En als dat gebeurt, gaan alle gehoorzaamheidssystemen uit en schiet hij in achtervolgingsmodus. Binnen enkele seconden is Teun blaffend tussen de struiken verdwenen.

Staatsbosbeheer laat dit geriefhoutbos z'n eigen gang gaan, maar dat betekent ook dat het bijna ondoordringbaar is. Althans voor de mens, niet voor teckels. Speurend zie ik niets dan verwilderd bos, omgevallen bomen en wilde varens. Op elk ander moment had ik ervan genoten, maar nu heb ik er amper oog voor. Daar steekt een draak van een teckel een stokje voor. Ik voel nattigheid. Letterlijk, want het begint zachtjes te regenen. De strakblauwe lucht heeft plaatsgemaakt voor een grijze, dichte bewolking. Had ze toch gelijk.

Ik hoor geblaf, wat betekent dat Teuns achtervolgingsmodus nog is ingeschakeld. Het gordijn van fijne motregen is inmiddels overgegaan in een exemplaar met dikke regendruppels. De laarzen zijn hier geen overbodige luxe. Het pad ligt vol glibberige en modderige kuilen die zich snel vullen met regenwater.

Weer geblaf. Recht voor me. Ik zet een draf in, maar na enkele snelle stappen zuigt de laars aan mijn rechtersoet zich vast in de modder. Hij blijft staan, ik niet. Hinkend op één been zoek ik tevergeefs naar balans en ik beland op mijn sok in een diepe, modderige plas. Een onhandig draai, gevolgd door een bijna-spagaat, zorgt voor een niet heel zachte landing op de derrièrre in de modder. Die verdomde teckel..

Weer geblaf. Daar! Slechts tientallen meters verderop, tussen het weelderige groen, zie ik het uiteinde van een hondenriem. Aan het andere eind staat Teun te blaffen richting de overkant van de sloot. Daar zit een dikke kater. Rustig likt de kat zijn voorpoten schoon. Hij schijnt zich in het geheel niet druk te maken over dat opgewonden standje aan de andere kant. Teun daarentegen ziet er niet uit. Hij is nat, modderig, zijn haar zit door de war en de vacht zit vol met takjes en troep. Een vieze, ontplofte teckel en een baas met een doorweekt shirt, modderige knieën en soppende laarzen komen verslagen thuis van een hachelijke veldtocht. De reacties laten zich raden.

Hoe het Laarzenpad was? Nou, zeker een keer doen, zou ik zeggen. Het schijnt erg leuk te zijn, hier en daar zelfs sprookjesachtig en weelderig. Voor kinderen geweldig. Ik heb gelezen dat je er hazen en zelfs reeën kunt tegenkomen. Maar nog wel een tip: kijk naar de weersvoorspelling en houdt de viervoeter goed vast of laat hem thuis.

Het Laarzenpad is bereikbaar via het Oude Veenpad in Leidschendam. Het is een kleine wandeling vanaf de parkeerplaats bij begraafplaats Noorthey.

HAD IK AL VERTELD OVER HET JACHTINSTINCT VAN TECKELS?

Jazz Culinair

Vaste gezichten aan het woord

Jazz Culinair maakt waar wat de naam belooft. Dit jaarlijkse, vrij te bezoeken muziekfestival keert op 5, 6 en 7 juli terug naar het oude centrum van Voorburg met een breed palet aan jazzmuziek van lokale, nationale en internationale musici. Vijf vaste gezichten over dit Voorburgse feestje.

Tekst: Daniella van Bergen

Fotografie: Privéfoto's en Jazz Culinair

"Je bent elkaars vrienden voor een avondje"

Voorburgers Marian Homs (67) en Mario van Drunick (65) zijn bezoekers van het eerste uur. Ieder jaar staan ze dansend voor het podium.

Wat maakt het festival voor jullie bijzonder genoeg om ieder jaar terug te gaan?

Mario: "Ik kom echt voor de muziek; ik ben zelf muzikant. Ieder jaar gaan mijn vrouw Marian en ik het hele weekend. Je kent iedereen en het is heel toegankelijk. Hier is nooit gedoe."

Marian: "Heerlijk om een festival lekker om de hoek te hebben. Het speelt zich allemaal af in een paar straatjes. Je kent zelfs de muzikanten. Het is heel vrijblijvend."

Wat was het hoogtepunt van de afgelopen jaren?

Mario: "We kwamen een paar jaar geleden Rinus Gerritsen van Golden Earring tegen. Dat was gewoon uniek, maar tegelijkertijd ook weer zo normaal. Ik maak als basgitarist zelf muziek op YouTube, dus het is geweldig als je met artiesten onder elkaar bent. Waar ik ook echt van geniet, zijn die oude mensjes die helemaal los staan te gaan. Die vrolijkheid op hun gezichten maakt het leven leuk."

Wat zie je graag terug op de komende editie?

Marian: "Andere drankjes. Ik drink lichtzoete witte wijn en dat hebben ze nooit. Ook zou het leuk zijn als meer horecatentjes meedoen. De combinatie van lekker eten en drinken met livemuziek is toch wel mijn ding!"

Waarom is het belangrijk dat dit in Voorburg plaatsvindt?

Mario: "Een hoop gezellige evenementen hebben de revue gepasseerd maar zijn veelal geschrapt, zoals de koepelconcerten. Als dit ook verdwijnt, blijft er weinig cultuur over. Hiermee verbind je de bewoners met elkaar. Je bent even elkaars vrienden voor een avondje."

Marian: "Het is lekker dichtbij. Je kunt altijd even naar huis en weer terug. Het voelt echt als een eigen feestje."

Mario van Drunick en Marian Homs.

Trompettist Ellister van der Molen (46) woont in Voorburg en trad al regelmatig op bij Jazz Culinair.

Wat maakt het voor jou uniek om op dit podium te staan?

"Ik woon al jaren in Voorburg en speel over de hele wereld – van Thailand tot India en Afrika. Als je dan mag spelen in je eigen stad, heeft dat toch iets bijzonders, het voelt als thuiskomen. Het is ouderwets gezellig en de programmeur doet gewoon lekker zijn eigen ding."

Wat was tot nu toe het hoogtepunt?

"Tijdens het eerste jazzfestival ontstond mijn band Red. Mijn idee kwam daar tot leven, dat was supergaaf. Ook hebben we nu met een stel Voorburgse muzikanten Stichting Jazz Voorburg opgericht. We helpen elkaar waar het kan. Zo worden de Voorburgse banden versterkt. Jazz leeft steeds meer, het is voor iedereen. Steeds vaker komen muzikliefhebbers erachter dat jazz veel breder is dan ze denken. Je kunt ter plekke je muziek aanpassen op elkaar en er zit altijd een swing in. Dat maakt het heel aantrekkelijk."

Wat zie je graag terug op volgende editie?

"Mezelf, hihi. Ik hoop voor de fijnproevers dat er ook wel weer culinaire dingen te proeven zijn. Dat kan nog wel anders."

Welk liedje heeft extra betekenis als je het bij Jazz Culinair speelt?

"Het nummer 'Sola', want dat gaat over eenzaamheid en alleen zijn. Met een knipoog zeg ik altijd dat het gaat over mijn liefdesleven, maar eigenlijk gaat het over het verliezen van mijn echtgenoot. Hij was altijd een gangmaker, en dan blijf je ineens alleen achter. In dit nummer zit eigenlijk een universele emotie. Zodra de hoge noot komt, lukt het me niet echt om die te halen, maar het hoort ook bij mijn pijn. Toch geeft het me energie. Muziek hoef je niet concreet te maken, iedereen legt er zijn eigen gevoel in omdat je er geen woorden aan hoeft te geven."

Waarom is Jazz Culinair belangrijk in Voorburg?

"Eigenlijk moet het zich uitbreiden naar alle steden in Nederland. Festivals in deze vorm bestaan nauwelijks nog. Door de lokale organisatie creëer je sociale cohesie in deze stad. Een feestje van en met je eigen inwoners is gewoon een must. Het elkaar in de ogen kijken en samen genieten, dat doet een mens gewoon goed."

Waar komt jouw jazzliefde vandaan?

"Van mijn vader. Hij draaide heel veel jazz thuis en dat had altijd aantrekkingskracht op mij. Nu geeft het me heel veel vrijheid en toch is het echt een democratisch samenspel. Altijd luisteren we naar elkaar als muzikanten, en we begrijpen elkaar. Dat is echt een mooie verbintenis."

Ellister van der Molen.

"Spelen in eigen stad voelt als thuiskomen"

"Het publiek bestaat uit echte luisteraars"

Bas Paardekooper.

Gitarist Bas Paardekooper (42) is bluesmuzikant. Hij groeide op in Voorburg en Stompwijk. Bij de eerste editie van Jazz Culinair stond hij op het podium, vorig jaar sloot hij het festival af en in 2024 is hij ook weer van de partij.

Waar komt je liefde voor muziek vandaan?

"Ik kreeg op mijn twaalfde een gitaar voor mijn verjaardag. Al snel zat ik in het schoolbandje. Daarna speelde ik in vele coverbandjes en later schreef ik mijn eigen nummers. Ik heb altijd al affiniteit met gitaren gehad, maar dankzij een plaat van Jimi Hendrix van mijn oma was ik verkocht. Ik heb die plaat echt grijs gedraaid."

En het onvergetelijkste moment?

"Mijn mooiste moment bij Jazz Culinair was tijdens de eerste editie. Ik speelde op mijn knieën helemaal alleen het nummer 'Her Silent Cries' met mijn gitaar. Iedereen was helemaal in trance. Dat raakte me. Dat nummer schreef ik met een andere intentie, maar toen zei mijn toetsenist tegen me dat het nummer over mij en mijn gitaar gaat. In mijn leven heb ik barre tijden gekend, maar mijn gitaar gaf me altijd troost en hielp me om door te gaan. Met vallen en opstaan ben ik altijd voor mijn dromen blijven gaan."

Met wie zou je op dit podium nog willen staan?

"Mag ik groot dromen? Dan weet ik het wel: met Joe Bonamassa. Dat gaat natuurlijk niet gebeuren, haha."

Wat zou beter kunnen bij Jazz Culinair?

"Alles is goed hier. Het voelt altijd als een warm bad. We worden goed verzorgd en het geluid is altijd top, dankzij de in mijn ogen beste geluidsman van Nederland, Ron Lammers."

Bertine van Brakel.

"Dankzij Jazz Culinair heb ik liefde voor deze muziek gekregen"

Bertine van Brakel (65) voelt zich een vis in het water bij Jazz Culinair. Als hobbyfotograaf en vaste bezoeker loopt ze rond voor en achter de schermen.

Wat maakt dit Voorburgse jazzfestival uniek?

"Ik kom hier al vanaf het begin. Het is leuk om een bijdrage te leveren aan je eigen stad. Ook mijn inspanning wordt gewaardeerd. De sfeer is altijd heel gemoedelijk. De jeugd pak je hier niet mee, maar de rest van de muzikliefhebbers wel. Hier treffen we altijd een vaste kern aan."

Wat heb je zelf met jazz?

"In het begin was ik helemaal geen jazzfan. Dankzij Jazz Culinair heb ik liefde voor deze muziek gekregen. Ik was uitgekeken op de popmuziek. Dit wierp nieuw licht op mijn muziekkeuze. Ik stapte in een nieuwe trein en dat bracht me een enorme rijkdom; als muzikant kun je hiermee veel meer laten zien. Als sponsor heb ik altijd wel een voorwaarde: ik wil graag een podium bieden aan de lokale muzikanten."

Wat was voor jou een hoogtepunt?

"In 2019 trad de Rotterdammer Jules Deelder op. Hij was een oer-jazzfiguur en een poëet. Dat was fantastisch. Ik kom echt voor de jazz. Zodra dit gemengd wordt met, zoals ik het noem, 'bleekschetenblues' – muziek met te veel rhythm maar weinig blues – haak ik af."

Wat heeft Jazz Culinair dat andere festivals niet hebben?

"De drummers bij Jazz Culinair zijn top. Daar kan geen popdrummer tegenop. Als bandleiden hier met de lichten uit op het podium staan, maken ze nog steeds indruk. Ze zijn gewoon helemaal één met hun instrument. De muziek is wat dit bijzonder maakt."

Wie zie je graag terug op volgende editie?

"Ellister van der Molen. Die vrouw is gewoon ontzettend goed. Zij moet altijd in dit repertoire blijven. Ook moet het jazzfestival een podium bieden voor jong talent, zo ontdekken we ook nieuwe muzikanten. Voorburg kent veel goede musici die graag willen optreden."

Waarom is Voorburg jouw thuis?

"Voorburg is mijn stekkie. Hier ben ik nooit veroordeeld om hoe ik ben. En ik voel me hier gewoon heel erg thuis."

"Als een van de voortrekkers van het evenement weet de bekende ondernemer Fred van Hoorn (57) van Color Works wat Jazz Culinair voor het Huygenskwartier betekent. De geboren en getogen Voorburger draagt graag zijn steentje bij aan het feestje in zijn eigen achtertuin.

Waarom is Jazz Culinair belangrijk?

"Hiermee zetten we het Huygenskwartier op de kaart. Muzikliefhebbers uit Voorburg en omstreken komen hiervoor speciaal naar het centrum."

Wat heb je met jazz?

"Ik heb heel veel met muziek. Ik houd echt van allerlei soorten muziek, waaronder jazz. Daarnaast heb ik twee broertjes die muzikant zijn. Muziek is ons met de paplepel ingegoten."

Hoelang ben je al betrokken?

"Al vanaf de eerste editie. Ik richt me vooral op de organisatie en probeer draagvlak te krijgen bij de andere ondernemers uit Voorburg. Dit festijn kost een hoop en de ondernemers moeten toch meebetalen om het te realiseren. Jazz Culinair is opgezet om de horeca in het Huygenskwartier te promoten, maar met de personeelstekorten tegenwoordig is dat wel lastiger. Voor de nieuwe editie zoeken we een oplossing om de horeca weer binnenboord te halen."

Fred van Hoorn.

"Ik zie het graag nog groter"

Wat zijn je toekomstdromen voor Jazz Culinair?

"Het liefst wil ik dit uitrollen over het hele Huygenskwartier, maar organisatorisch is dat nog niet haalbaar. Ik zou het te gek vinden als de mensen ook bij horeca binnen kunnen genieten van livemuziek. Nu hebben we één groot podium met de mooie oude kerk op de achtergrond. Ik zie het graag nog groter. Met misschien twee of drie podia. Eén aan het water bij The River en één podium bij Meetpoint."

Wat is voor jou een onvergetelijk moment?

"Het geeft me altijd wel een trots gevoel als ik zie hoeveel bezoekers naar ons gebied trekken en hoe waanzinnig de livemuziek is. Hans Dulfer was wel het hoogtepunt voor mij. Alle lof gaat dan ook naar Paul Beijerling, dé jazzkenner van Voorburg. Hij weet er altijd mooie dingen uit te pikken."

Hoe zet je het onderdeel 'Culinair' weer meer op de kaart?

"Het afgelopen jaar hadden we foodtrucks, maar dat was meer een noodoplossing. De horeca in Voorburg zag het niet zitten vanwege de personeelstekorten. Komende editie gaan we dit concept ombouwen, zodat vaste horecazaken uit het Huygenskwartier mee kunnen doen zonder dat het ze hoofdpijn bezorgt. We blazen het culinaire deel nieuw leven in."

Meer informatie op www.voorburgjazzculinair.nl

A WALK DOWNTOWN

DE ORGANISATIE EN DE ONDERNEMERS VAN HUYGENSKWARTIER VOORBURG ZETTEN ELK JAAR EEN FANTASTISCH FESTIVALWEEKEND NEER. ER IS VAN ALLES TE DOEN: THEATER, FOOD, LIFESTYLE EN ACTIVITEITEN VOOR KIDS EN FAMILIE. DIT JAAR VINDT HET PLAATS VAN 31 MEI TOT EN MET 2 JUNI EN ER ZIJN VEEL VERSCHILLENDE ACTIVITEITEN VOOR KIDS EN VOLWASSENEN VAN ALLE LEEFTIJDEN. TIJDENS DE KOOPZONDAG ZIJN ALLE WINKELS, CAFÉS EN RESTAURANTS IN HUYGENSKWARTIER VOORBURG OPEN. MET HET GEVARIEERDE AANBOD EN VERSCHILLENDE SPECIALE ACTIES VIND JE ZEKER IETS OM JE ZOMERCOLLECTIE AAN TE VULLEN. BEIDE DAGEN KOOP JE OP DE 'HOME MADE'-MARKT VERSE BIOLOGISCHE PRODUCTEN VAN LOKALE BODEM.

HET BEGINT MET EEN KNALLEND OPENINGSFEEST OP HET STATIONSPLEIN EN LVVERRAST MAGAZINE WAS BIJ DE VORIGE EDITIE!

MEER INFORMATIE: WWW.AWALKDOWNTOWN.NL

Tekst: Mark Baars
Fotografie: Daniella van Bergen

JANNE (26) EN HAAR VRIEND MAX (27):
"DE OPTREDENS ZIJN HEEL LEUK. DEZE EDITIE WAS ECHT TOP! OG3NE WAS VOOR MIJ ECHT HET HOOGTEPUNT. EN HET WEER IS SUPER! IK GA KOMENDE EDITIE WEER. HIER HANGT EEN LEUKE SKEER VOOR JONGE EN OUD."

ROSA EN SELENA: "HET IS HEEL GEZELLIG OM HIER MET VRIENDEN DICHT BIJ HUIS TE ZIJN."

PETER EN PAUL ZIJN MET HUN VRIENDEN-GROEP OP HET FESTIVAL. "WE ZIJN HIER MET EEN HELE GROEP! LEKKER GENIETEN VAN EEN BIERTJE EN MUZIEK IN DE ZON. DIT IS ECHT EEN MOOI FEESTJE!"

CHARLOTTE MET HAAR VRIENDINNEN: "WE KOMEN VOOR OG3NE! DIT SOORT FESTIVALS MOGEN WEL VAKER HIER PLAATSVINDEN!"

GINA (18) EN HAAR VRIENDIN:
"WE GAAN GRAAG NAAR FESTIVALS EN OPTREDENS EN NU IS HET LEKKER DICHT BIJ HUIS. DAT IS TOCH WEL HEEL FIJN. JE KOMT VEEL BEKENDEN TEGEN!"

AMBER (20): "WE KOMEN HIER EEN FEESTJE BOUWEN! DANSEND GAAN WE MET Z'N ALLEN DE AVOND IN!"

LIDE (17): "IK BEN HIER MET MIJN MOEDER. WE HOUDEN ALLEBEI WEL VAN MUZIEK. HEEL LEUK OM DIT SAMEN TE BELEVEN."

Verborgen parel vol muzikale helden

Tekst en fotografie: Daniella van Bergen

Wie de witte deuren van de Leidschendamse muziekschool Heroes opent, wordt aangenaam verrast. Hierachter schuilt een enorme verborgen muziekparel. Iedereen die een instrument wil leren bespelen, kan hier terecht.

Drummer Koen van Dijk is het gezicht van muziekschool Heroes in de Leidschendamse woonwijk Damsigt. Vanuit de pas verbouwde voormalige wasserij aan de Looierslaan biedt de 26-jarige oprichter sinds het najaar een creatieve omgeving voor muzikale en persoonlijke ontwikkeling. "Ik doe dit echt met liefde voor muziek. Dit is een sfeervolle plek voor iedereen, waar ook de uitblinkers anders mogen zijn."

Eén van die uitblinkers is Joris van Hooydonk (14). Hij drumt al zes jaar bij Van Dijk. De liefde voor muziek heeft hij met de paplepel ingegoten gekregen: zijn ouders bespelen al jarenlang klarinet en trombone, en ook zijn zus is muzikaal aangelegd. Na een proefles drummen was Joris meteen verkocht.

Ondanks zijn bescheidenheid is de puber niet alleen een drumtalent dat in zijn eentje kan 'freestylen'. Al zwaaiend met zijn stokken zit hij ook achter de trommels bij het grote harmonieorkest van Forum Hadriani. "Hij wordt later een 'local legend'", lacht zijn leermeester.

Ook bij Van Dijk zelf werd de muzikale liefde aangewakkerd door de familie. Zijn zus leerde op school de eerste trucjes op een drumstel. "Ik was stikjaloers op haar en wilde gewoon ook doen wat zij kon. Eenmaal zelf achter een drumstel, kon ik heerlijk wegdromen. Als kind was ik heel fantasierijk, als ik mijn ogen dichtdeed, zag ik mezelf op het grote podium bij de artiest van het nummer zitten. En duizenden mensen juichten me toe. Ik voelde in alles: dit is het!"

Kantelpunt

Toen hij even oud was als Joris nu, speelde Van Dijk voor het eerst voor een groot publiek. Hij zat in de tweede klas van Dalton Voorburg en deed mee met het open podium op school. "Dit was eigenlijk wel het kantelpunt in mijn leven. Na al dat applaus wilde ik niet anders meer. Ik dacht alleen maar: doe dit nog maar een keer en nog een keer! Tegen mijn docent economie, die mij lui vond, schreeuwde ik dan ook weleens: 'Je kunt me dit willen leren, maar doe geen moeite, want ik word later drummer.' Had ik toen maar beter opgelet! Als ondernemer had ik er nog wel wat aan kunnen hebben...", knipoogt de openhartige Van Dijk.

Na zijn middelbare school leerde Van Dijk op de Nederlandse Pop Academie in Utrecht dat muziek meer is dan de wereld van zijn grote drumidolen. "Hoe los je het op als je niet in Metallica zit? Dat leerden we dus gaandeweg op school. Ik had een toffe leraar die me uitlegde hoe je kunt 'connecten' met alle leeftijden. Lesgeven was een van de dingen waarin ik mijn passie vond", legt Van Dijk uit. Op zijn negentiende ronderde hij zijn studie af en combineerde hij zijn eigen muzikale projecten met zijn band en met drumlessen voor kinderen. In 2020 was muziekschool Heroes een feit. Vandaag de dag telt de splinternieuwe locatie bijna zestig leden.

De Leidschendamse muziekschool dankt zijn naam aan een album- en songtitel van David Bowie. "Het nummer 'Heroes' moedigt ons allen aan om helden te zijn. Dat is extra stimulerend! Toch heeft de naam voor mij ook een andere betekenis. Het is voor mij de plek waar je muzikale 'helden' komt bestuderen, maar ook waar toekomstige 'helden' worden gemaakt", aldus Van Dijk. Hij wijst naar een muur waaraan zijn muzikale genieën hangen met portretten, schilderijtjes en posters: van Beyoncé tot The Beatles en van John Coltrane tot Tupac.

Dromen heeft de jonge muziekschooleigenaar nog genoeg. "Ik heb zelf weleens in het Paard gestaan, maar Paradiso is wel mijn favoriet. Als dat lukt, zie je mij met een brede glimlach achter mijn drumstel zitten. Maar als drummer mee mogen spelen met de band Chic is wel mijn ultieme droom. Zij laten met hun muziek iedereen in een trance komen; het dak gaat eraf. Hoe mooi is dat?!", besluit Van Dijk.

Meer informatie: www.muziekschoolheroes.nl

In een nieuw jasje

Metamorfose van de Voorburgse man

Welke man wil nou niet in twee uurtjes klaar zijn met een complete metamorfose voor de lente? Bij de Voorburgse shoppingmall Only For Men (OFM) kunnen mannen voor alles terecht. Dit warenhuis van ruim 1.500 vierkante meter heeft uitsluitend herenmode. Voor iedere man en iedere portemonnee wat wils. Van dagelijkse hoodies tot aan complete feestoutfits. Bij deze winkel aan het begin van het pittoreske Hugenskwartier vindt de man alles om zijn kledingkast nieuw leven in te blazen. Enkele meters verderop in de Herenstraat legt Ton in zijn barbershop nog graag de laatste hand aan jouw complete mannelijke look. Baarden, snorren en hoofdhaar worden daar met liefde en vakmanschap verzorgd en geknipt. Zo stap je in korte tijd als nieuw op je fiets naar je werk of naar huis. Henk Schuemie (40) moet er vandaag aan geloven. Hij ondergaat een complete metamorfose.

Ton's Barbershop, Herenstraat 114, 2271 CL Voorburg
www.tonsbarbershop.com

Tekst en fotografie: Daniëlla van Bergen

Voor

Na

JAS – DUTCH DANDIES
OVERHEMD – XACUS
STROPDAS – PROFUOMO
CHINO – REPLAY
SCHOENEN – SANTONI

BROEK – HYPERFLEX JEANS
VAN REPLAY
OVERHEMD – JC RAGS
OVERSHIRT – JC RAGS
SNEAKERS – VEJA 100%
SUSTAINABLE

Met dank aan Only for Men, Herenstraat 177, 2271 CE Voorburg
www.onlyformen.nl

Dagje wellness in eigen dorp

Even ontsnappen aan het hectische leven. Hoe kan dat beter dan je onder te dompelen in schoonheid en uiterlijke verzorging? De Voorburgse Lot Bordeaux stapt binnen bij het pas geopende House of Bellona in het Huygenskwartier voor haar allereerste 'beauty-APK'.

Tekst en fotografie: Daniëlla van Bergen

"Toch ben ik wel wat nerveus", geeft Lot Bordeaux (41) toe als ze binnenstapt bij House of Bellona. "Ik heb me een beetje ingelezen over wat jullie hier precies doen; wat een fijn idee dat hier alles onder één dak zit!", zegt ze tegen Gerry Preesman (33), de eigenaresse van de beautysalon, die haar opwacht bij de deur. "In onze ogen is elke vrouw een 'Bellona' die het verdient om geëerd te worden!", reageert Gerry.

Op deze plek in de Herenstraat van Voorburg kun je voor alles terecht: nagels, manicuren, pedicuren, wenkbrauwen, wimpers, een knipbeurt, gezichtsverzorging, 'intense pulsed light' (IPL-)laserbehandelingen en tatoeëren.

"Dit is een plek waar alle godinnen terecht kunnen voor hun beautybehandeling en even kunnen ontsnappen aan hun to-dolijstje", aldus de bevlogen eigenaresse. De naam van de beautysalon is afgeleid van de Griekse godin Bellona. "In tijden van oorlog eerden de Grieken deze godin, in onze salon eren wij elke vrouw", legt Gerry uit. "Dit krachtige vrouwelijke symbool was voor mij heel belangrijk; iedereen voert een innerlijke strijd. Door even te ontsnappen, staan vrouwen weer volledig in hun kracht."

De ondernemer was pas 24 jaar toen ze in Den Haag haar eerste House of Bellona opende. In maart 2023 startte ze haar tweede zaak in Voorburg. "Ik zag hier kansen liggen. De vraag naar schoonheidsbehandelingen is hier groot, maar een formule zoals deze was er niet. Vandaag de dag gunnen vrouwen zichzelf geen momentje. Het is moeilijk om met een overvolle agenda langs allerlei specialisten op verschillende plekken te moeten. Door een moment te kunnen ontsnappen aan de dag op één locatie ben je weer helemaal verzorgd. Dat maakt vrouwen gelukkig."

'Hydra facial'

Voor Lot begint nu een vier uur durende wellnessmiddag op een steenworp afstand van haar huis. Ze wordt in de watten gelegd door Maria Posthuma (18), die haar helpt met de eerste behandeling, een 'hydra facial'. In de behandelstoel wordt het Lot zo aangenaam mogelijk gemaakt. "Ik dek ook je kleding af met een handdoek. Wil je ook een dekentje?", vraagt de schoonheidsspecialiste vriendelijk.

Hoewel het de eerste keer is dat Lot een beautysalon binnenstapt, voelt ze zich meteen op haar gemak. Op de achtergrond klinkt een kalmerend meditatiemuziekje. Lot geeft zich volledig over aan de specialiste. "Ik begin met een chemische peeling van Celestetic. Ik neem je helemaal mee in de stappen die ik zet", legt de deskundige uit. De eerste laag wordt op het gezicht aangebracht. "Hiermee wordt de huid gereinigd. De volgende stap is de dieptereiniging met drie warmtecompressen. Tijdens de peeling krijg je ook een hydramassage, omdat we je hier een fijne 'feeling' willen meegeven." Vol tevredenheid zegt Lot: "Wat is dit ontzettend fijn!"

Ondertussen is de schoonheidsspecialiste aangekomen bij de 'hydra peeling'. "Dit prikt wel een beetje, klopt dat?", vraagt de onervaren cliënt voorzichtig. "Dat klopt", stelt haar behandelaar haar gerust. "Dit reinigt namelijk diep in de poriën. Je hebt nooit eerder een peeling gehad?", vraagt ze door. "Nee nog nooit!", antwoordt Lot. "Je ondergaat hier een nieuwe 'experience'!", glimlacht de specialiste.

Een kwartiertje later is de behandelkamer gevuld met het geluid van een stofzuiger. "Hierin zitten drie serums om je huid diep te reinigen, te versoepelen en te kalmeren", legt Maria uit. "Hiermee halen we alle schadelijke afvalstoffen uit je huid." Na meerdere piepgeluiden van de stofzuiger komt Lot overeind om te kijken naar het bakje vol afvalstoffen. "Jeetje, wat veel! Grappig om dit zo te zien."

Peeling

Ze gaat weer ontspannen liggen in de stoel. Nu is het tijd om de huid te 'preppen'. "Hiermee komt de chemische peeling goed op je huid terecht en worden je pH-waarden lager. Zo voelt het minder prikkelend aan", aldus de schoonheidsspecialiste. Lot wordt er wat zenuwachtig van. "Geen zorgen. Ik heb zelf alle peelings ook uitgeprobeerd. Deze 'hydra peel' is vooral bedoeld om je huid te hydrateren en het dofje uit je gezicht weg te halen", luidt de toelichting.

Maria kent de angsten van de bezoekers. Als tiener kampte ze zelf met acne. Door het gebruik van de juiste huidverzorgingsproducten en goede voorlichting is haar probleem verleden tijd en kan ze nu als ervaringsdeskundige haar klanten geruststellen. "Ik vertrouw je volledig", zegt Lot, die zich weer fijn ontspannen voelt. "Wat een zacht vachtje voel ik nu." Maria heeft ondertussen een kwastje erbij gepakt en vervolgt de behandeling. Ze smeert zorgvuldig en geleidelijk de peeling op de huid. Vanaf nu is de behandelkamer een rustruimte.

Na tien minuten in volledige ontspanning ontwaakt Lot van de deur die weer opengaat. "We hebben nog even hoor", klinkt Maria's kalme stem. "Mag ik toch nog een dekentje?", vraagt Lot. Even later wordt de peeling langzaam als een soort pleister verwijderd met een warme natte doek. Lots gezicht straalt. "Nu nog een spray erop waardoor de huid collageen aanmaakt. Zo krijgt je huid een boost en gaat ze niet zakken."

N

Nagellak

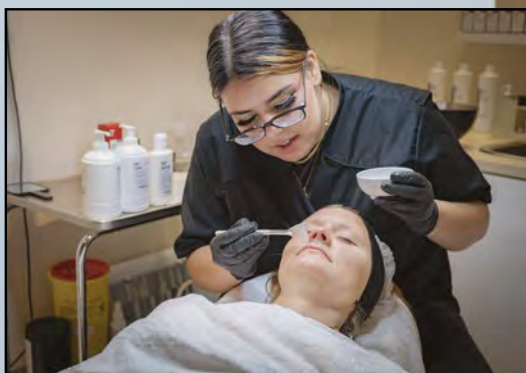
Langzaam komt Lot weer terug in het hier en nu. Maar haar 'beauty-APK' is nog maar net begonnen. Met een blos op het gezicht loopt ze richting haar tweede relaxplek: een grote leren stoel op een podium, met eronder een bad om ook haar tenen en voeten te laten verwennen. De pedicure- en nagelbehandeling is het volgende onderdeel. "Ik draag zelden of nooit nagellak op mijn tenen", bekent Lot. "Ik kies voor mintgroen, dat vind ik wel vrolijk."

Met een kopje thee zakt ze weg in de grote fauteuil. Tussen haar tenen wordt een spreider geplaatst om volledige aandacht aan iedere nagel te kunnen geven. "Ik vind het altijd een heel gepriegel om het zelf te doen. Heel fijn om dit een keer netjes te laten doen", vertelt ze openhartig aan haar nieuwe gesprekspartner in de salon. Een halfuurtje later stapt Lot als een godin met mintgroene tenen weer in haar schoenen. Ze voelt zich meer en meer de 'Bellona' van Voorburg.

Dan ondergaat ze het volgende verzorgingsritueel. Met een kappersmantel om ploft ze neer bij de wastafel voor een 'natuurlijke' wasbeurt. "We wassen het haar twee keer om een goede balans in het haar te creëren", legt eigenaresse Gerry uit. "Ik neem eigenlijk nooit de tijd om goed voor mijn haar te zorgen", zegt Lot. Dat hoort Gerry wel vaker in haar salon. "Deze omgeving kent heel veel kappers, maar vernieuwende methodes bestaan er nog niet echt. Bij House of Bellona bieden we mogelijkheden voor haarbotox, keratinebehandelingen en allerlei speciale verftechnieken."

De haarspecialiste brengt een speciaal masker aan in het haar. "Hiermee krijgen je hoofdhuid en haren een opknabbeurt. Het haar straalt en glanst meer en krijgt hiermee een gezonde dimensie", aldus Gerry. In de kappersstoel serveert ze haar model nog een vers kopje thee. Daarna is het tijd voor de 'olieprotectie' en een föhnbeurt. "Dit zorgt voor een speelse look." Lot kijkt vol verwachting in de spiegel. "Wat ruikt dit lekker en wat schittert mijn haar mooi!"

"Ik neem je helemaal mee in de stappen die ik zet"

B

BIAP

Het laatste uur van de behandeling staat in het teken van een 'BIAP' voor de nagels. Voor in de salon staat een lange tafel om de handen een mooie opknabbeurt te geven. BIAP is een van de nieuwe technieken om nagels een gezonde look te geven. Vooral voor nagelbijters is dit een goede oplossing. "De verstevigende gel draagt bij aan gezondere eigen nagels", zegt Gerry. Met een vijl en een klein schaarje haalt ze alle oneffenheden van de nagelriemen.

Op de tafel ligt een waaier met tientallen tinten. Lot kiest haar favoriete kleur – mintgroen – om haar nagels te laten schitteren in de lentezon. Elke vinger verdwijnt na het lakken met de verstevigende BIAB-lak onder een warmtelamp gedurende negentig seconden. De minuten verstrijken en de twee vrouwen raken niet uitgekletst.

Aan het einde van de middag stapt Lot tevreden de beautysalon uit. "Ik voel me als herboren!", roept ze als ze wegloopt in de richting van het station van Voorburg.

House of Bellona - Herenstraat 136 - 2271 CL Voorburg. www.houseofbellona.com

"Ik voel me als herboren!"

Elk gebied zijn eigen charme

Gemeente Leidschendam-Voorburg heeft veel in huis als het om shoppen gaat. Drie drijvende krachten achter de winkeliersverenigingen vertellen wat hun gebied zo bijzonder maakt.

Huygenskwartier

Edwin Marijs

"Ik ben ruim vier jaar voorzitter van het Ondernemersfonds Huygenskwartier. Het Huygenskwartier noemen wij de verborgen parel aan de Vliet. Ik vind het belangrijk dat wij met elkaar het gebied aantrekkelijk houden om te ondernemen en er te wonen."

"In het Huygenskwartier komen historie, cultuur, groen, de haven en mooie winkels en horeca samen. Hier word je in 95 procent van de gevallen ontvangen door de eigenaar zelf. Dit zijn stuk voor stuk betrokken mensen met kennis van zaken. Vakmensen die trots zijn op hun zaak. En dat geeft een geweldige ervaring, of het nu om delicatessen, interieur, kleding, musea of lekker eten en drinken gaat."

"In het Voorburgse Huygenskwartier kun je winkelen in een sfeer, authentiek winkelgebied. Je vindt er bijzondere boetiekjes en speciaalzaken, en dan is er natuurlijk ook nog de gezellige weekmarkt op zaterdag die je prima kunt combineren met shoppen."

"Wij zetten ons als bestuur samen met de kernondernemers volledig vrijwillig in voor het Huygenskwartier. De kernondernemers zijn een stuk of acht betrokken en onmisbare ondernemers die verantwoordelijk zijn voor ons prachtige evenementenaanbod. Denk daarbij onder meer aan A Walk Downtown, Jazz Culinair en modeshows. Meer informatie hierover is te vinden op onze online evenementenkalender."

"Als ondernemersfonds streven wij naar een gezonde mix in het winkelaanbod, zodat het unieke Huygenskwartier nu en in de toekomst aantrekkelijk blijft voor iedereen."

www.huygenskwartier.nl

"Hier vind je bijna zeker wat je zoekt"

De Julianabaan

Merlijn van der Laak

"Ik zie mijzelf als bruggenbouwer en ik heb veel ervaring in de retail- en de vastgoedbranche. Ik help het bestuur van de winkeliersvereniging van De Julianabaan met activiteiten die zij uitvoeren. Ik heb in de buurt van De Julianabaan gewoond, dus het is lange tijd 'mijn' winkelcentrum geweest. Daarnaast ken ik winkeliers persoonlijk en ik wil graag helpen om het een nog beter en aantrekkelijker winkelgebied te maken."

"Het unieke aan De Julianabaan is het complete aanbod, de goede bereikbaarheid en het gemak met parkeren. De Julianabaan heeft een breed scala aan winkels, waaronder twee grote supermarkten, versspecialzaken, kledingwinkels, drogisterijen, een sportwinkel en een winkel in huishoudelijke apparatuur, maar ook geweldige horeca.

Er worden verschillende evenementen georganiseerd, zodat er vaak wat te beleven valt. Denk daarbij aan het cultureel zomerfestival, kindermiddagen en feestelijkheden rond de feestdagen."

"Een van mijn taken is de betrokkenheid van andere winkeliers vergroten. Ervaring leert dat er altijd een groep 'koplopers' is die de kar trekt. Ik streef ernaar dat die groep groter wordt, daar werken we hard aan. Waar we ook hard aan werken, is het ontwikkelen van een vernieuwd winkelcentrum. Op dit moment maken we hierover mooie plannen met de gemeente Leidschendam-Voorburg en de eigenaren. Wij kijken dan ook met veel vertrouwen naar de toekomst."

"Het verschil maak je samen. Het bestuur van De Julianabaan bestaat uit zes personen die zich gezamenlijk inzetten voor het winkelcentrum. Een van de veranderingen die we samen hebben doorgevoerd, is het professionaliseren van evenementen. Door samen te werken met een ervaren bureau gaat het niveau omhoog en kost het de winkeliers minder tijd."

"Ik nodig nieuwe bezoekers graag uit om het aanbod van winkelcentrum De Julianabaan te komen ontdekken. Je vindt er bijna zeker wat je zoekt en je zult positief verrast zijn wat De Julianabaan nog meer te bieden heeft."

www.julianabaan-voorburg.nl

Leidschendam Centrum

Alfred van Kesteren

"Ik ben geboren en getogen Voorburger. Ik woon sinds 2007 in Leidschendam. Oscar van Schijndel en ik zijn de spijlen van het Veur Theater aan de Damlaan in Leidschendam. Daarnaast ben ik al sinds 2013 voorzitter van de Stichting Promotie Leidschendam Centrum, ook wel het ondernemersfonds genoemd."

"Iedereen die wel eens in Leidschendam Centrum is geweest, kan beamen dat de sluis van Leidschendam een uniek plekje in de regio is. De vele terrassen rond de sluis zijn uitnodigend om er neer te strijken en te genieten van de vele boten die er passeren, al dan niet met een hapje en een drankje. Verder zijn er nog vele mooie speciaalzaken in ons winkelgebied waar ambacht voorop staat. Maar ook voor de dagelijkse boodschappen kan men er prima terecht. Wij garanderen dat er altijd parkeerruimte is in ons winkelgebied, de ruime tweelaagse parkeergarage onder het Damplein is gemakkelijk bereikbaar en is bovendien altijd gratis."

"De sluis is een uniek plekje in de regio"

"Naast het voorzien in de dagelijkse behoefte aan boodschappen, speciaalzaken en dienstverlening is er veel ruimte voor vertier. Denk daarbij aan het Veur Theater, waar het hele jaar door leuke voorstellingen en activiteiten zijn."

"Met het ondernemersfonds bieden we al tien jaar continuïteit als het gaat om de evenementen. Ik vind het belangrijk om Leidschendam Centrum nog beter op de kaart te zetten, leuke activiteiten te organiseren en ervoor te zorgen dat het winkelgebied er goed uitziet. Bijvoorbeeld met bloemkorven en de feestverlichting met de feestdagen."

"Er is heel veel veranderd in Leidschendam Centrum, veel oude woningen zijn afgebroken en tot op de dag van vandaag komen er nieuwe woningen bij. Dat betekent dat er meer bezoekers en meer ondernemers naar het centrum komen. Dat biedt voor iedereen kansen en ik ben ervan overtuigd dat Leidschendam zich verder blijft ontwikkelen tot een steeds aantrekkelijker en hoogwaardiger woon- en winkelgebied, maar met het dorps karakter dat Leidschendam Centrum zo eigen maakt."

www.leidschendamcentrum.nl

Peddel, surfplank en grijper. De Leidschendamse scouts combineren het waterplezier met een belangrijke taak: tijdens het suppen wordt gelijk de Vliet schoon gevist. En dat is nodig. De bezoekers van de Vlietdagen kijken aan de waterkant hun ogen uit. Aan de Leidsekade verzamelen jongeren van scouting Hubertus-Brandaan zich rondom de kleurrijke opblaasbare sup-boards. De eerste planken vertrekken van de wal. Een meisje van een jaar of zestien probeert zich op handen en voeten richting het midden van het water te begeven, een jongen zit op zijn billen en peddelt zichzelf voort.

"Als je klaar bent, kun je je omkleden", vertelt mede-organisator en directeur van Stichting Techniekmenu Harrie Ozinga tegen de scoutinggroep die net uit het water komt. Ozinga leert Leidschendamse kinderen tijdens de Vlietdagen graag op een speelse manier inzien wat het belang is van schoon water. "De oudere waterscouts gaan zo het water op met een sup en de jonge kinderen kunnen bewust bezig zijn met de natuur bij het Damplein, waar we een water- en plasticlab hebben gemaakt met allerlei opdrachten en proefjes."

Op deze zonnige middag trekken honderd kinderen vanaf tien jaar, verdeeld over verschillende groepen en tijdstippen, hun wetsuit aan om onder begeleiding van SUPBinckies, een lokale organisatie voor de bestrijding van zwerfafval, zwerfvuil uit het water te vissen. "Het is belangrijk dat jullie weten dat de plasticsoep niet in de oceaan ontstaat, maar gewoon hier in jullie achtertuinen", vervolgt Ozinga. "Met elkaar moeten we dit doen. Iedereen kan zo op zijn eigen manier een klein steentje bijdragen."

Exotische plant

Nu is Woeste Vaart aan de beurt. Jongeren vanaf dertien jaar behoren tot deze groep. Vanaf een motorbootje houdt kapitein Niels Gielisse alles in de gaten. "Het is hier eigenlijk vrij schoon. Het meeste dat we vinden is plasticafval, zoals drinkflesjes en chipszakjes." Volgens scoutingvoorzitter Evelien Beguin geeft het suppen de scouts een nieuw perspectief op het zwerfafval in de gemeente. "De jongeren willen bewuster bezig zijn met het milieu. Ze weten dat de plasticsoep een groot probleem is. Het duurt lang voordat dit is opgelost. Alle kleine beetjes helpen, dus ook deze actie. En de groep die het waardevolste afval uit het water grijpt, kan ook nog eens in de prijzen vallen", vertelt ze. Op het op de grond uitgestalde scorebord liggen al heel wat vondsten. Een exotische plant in een pot, kleine stukjes plastic, stalen buizen en blikjes in allerlei soorten en maten.

Tiener Wessel gaat wat stuntelend het water op. "Het gaat gelijk op!", roept hij, terwijl hij probeert te manoeuvreren naar het midden van het water. "We gaan niet vallen, hè?!", roept zijn kameraad hem lachend na. Ondertussen peddelt een ervaren SUPBinckie voorop. "Een behouden vaart", roept de instructeur tegen de jongeren van Woeste Vaart.

MET PEDDEL, EMMER EN GRIJPER DE PLASTICSOEP TE LIJF

Soms gaat het nuttige met het aangename gepaard, zoals bij het vrijwillig afval rapen.

Bij de sluisjes van Leidschendam dobberen tientallen jonge scouts rond op supps om een einde te maken aan de plasticsoep in hun lokale wateren.

Wethouders

Zelfs de wethouders Philip Veller en Jeffrey Keus durven een sprong in het diepe te wagen. Met een blauwe emmer en een grijper in de hand stappen ze niet een sup op, maar varen ze met de jonge waterscouts mee. "Zie je al wat?", vraagt een blond meisje in een wetsuit vanaf haar plank. Genietend van een zomers zonnetje ontwaakt Sepp op zijn plank. "Had je een zware ochtend?", lacht scoutingleider Niels vanachter het stuurblad van zijn motorbootje. De Leidschendamse jongen laat zich niet kennen en gaat vol voor de winst. "Hoppa! Weer wat uit het water gevist. Is maar iets kleins, maar ieder beetje helpt!"

Ondertussen peddelen de jongeren verder richting houtzaagmolen De Salamander. "Gaat ie lekker?", vraagt een jongen van ongeveer vijftien jaar aan zijn teamgenootje Sid. "Ik heb nog niks gevonden", roept hij terug. Sid is één van de scouts die heel bewust op het water dobbert. "Het afval laat ons in de steek", zegt hij terwijl hij hard op zoek is naar zwerfvuil. Enkele minuten later wordt de groep aangenaam verrast. Een groot stalen schip, afgeladen met blazende muzikanten, vaart voorbij en maakt de sfeer op het water nog vrolijker. "Hier moet toch wat te halen zijn?", roept een jongen vanaf zijn blauwe watermonster. "Ik zie wat peuken in het water", vult zijn scoutingmaat aan.

Statiegeldblikjes

"Ik snap niet dat mensen hun statiegeldblikjes en -flesjes in het water gooien", vertelt Sid tussen het Leidschendamse riet. "Ik heb al vier flesjes eruit gevist." Wethouder Keus kijkt wat teleurgesteld in zijn eigen emmer. "Goed hoor", roept hij Sid vanaf een bootje na. "Je hebt meer dan ik." Ondertussen bereiken de scouts het wooncomplex Koningsveld aan het water. Twee bewoners kijken toe hoe het water wordt schoongemaakt. "Goed bezig!", roepen ze vanuit hun achtertuin. Rondom het eilandje suppen de scouts door. "Het zou goed zijn als de bewoners zelf hun eigen slootje zouden schoonvegen", fluisteren de jongeren tegen elkaar.

"De plasticsoep is weer een beetje minder geworden", concludeert een van de jongeren van Woeste Vaart terwijl hij zijn sup weer aan de wal legt. De eerste clean-upactie is zonder al te veel natte pakken verlopen. Bij het verzamelpunt kijken ze met z'n allen naar de opbrengst van de hun middagje suppen. Tien kilo plastic en bijna tweehonderd stuks afval hebben de Leidschendamse waterscouts uit het water weten te vissen. "De plastic flesjes en metalen blikjes worden ingeleverd bij de supermarkt en de rest van het afval wordt netjes gescheiden", legt Ozinga uit. En de prijswinnende vangst van de dag? Een oude stoel die nu niet langer rondzwerft in de natuur.

Tekst en fotografie: Daniëlla van Bergen

"Ze weten dat de plasticsoep een groot probleem is."

"De jongeren willen bewuster bezig zijn met het milieu."

**"DE PLASTICSOEP
ONTSTAAT NIET IN DE
OCEAAN, MAAR IN
JULLIE ACHTERTUINEN"**

WOEJ De wijk als werkplek

Tekst: Mark Baars en Daniella van Bergen

Veel inwoners van Leidschendam-Voorburg zetten zich in als vrijwilliger voor de gemeente of hun wijk om ervoor te zorgen dat buurten socialer worden en dat kwetsbare bewoners hulp en ondersteuning krijgen. Dit is ook waarvoor Sanne Klerks en Albert Wolf als werknemers bij Welzijn Oud en Jong (WOEJ) zich inzetten, zij namen LVVerrast magazine mee naar ontmoetingscentrum De Plint.

Bij binnenkomst in het Leidschendamse ontmoetingscentrum De Plint ruikt het al direct naar verse koffie. Op de bar staat een schoteltje met koekjes voor eenieder die wil. De lentrekken op de muren met afwisselende schilderijen maken het gezellig en stemmen vrolijk, ook al komen de bezoekers hier met verschillende redenen. Dat kan variëren tussen gewoon voor de gezelligheid en leuke activiteiten, maar soms ook voor meer serieuze zaken, zoals ondersteuning en adviezen bij specifieke problemen.

“Goedemorgen, alles goed met u?”, vraagt de goedlachse Albert Wolf (60) aan een dame op leeftijd die een van de vaste gasten is in de sfeervolle huiskamer. Albert en zijn collega Sanne Klerks (36) zijn werknemers van Welzijn oud en jong, ook wel bekend als WOEJ. De stichting organiseert samen met vele vrijwilligers allerlei activiteiten om mensen op verschillende gebieden te kunnen helpen. Aan tafel vertelt Sanne wat WOEJ voor haar betekent. “Ik ben werkzaam als opbouwwerker. Mijn taak is om bewoners in hun eigen leefomgeving te ondersteunen en die waar mogelijk te verbeteren”, legt ze uit. “In veel wijken leven mensen met allerlei achtergronden en culturen waardoor allerlei barrières kunnen ontstaan. Het creëren van wederzijds begrip en elkaar leren kennen is juist daar van groot belang. Ik hoop met mijn werk een steentje bij te dragen aan wat nodig is

om de barrières weg te werken en de wijkbewoners een fijner en veiliger gevoel te geven in hun eigen wijk.”

Sanne probeert te werken vanuit de kracht van de bewoners. “Als zij met ideeën komen – zoals het Suikerfeest, een zomerfeest of een burendag – kijk ik waar en hoe aan dergelijke wensen toegemoed kan worden gekomen. We helpen bijvoorbeeld bij het aanvragen van fondsen, we stellen onze wijkcentra beschikbaar en ondersteunen buurtinitiatieven waar het kan.”

Sterk voor Noord

Eén van de initiatieven waarbij WOEJ betrokken is, is Sterk voor Noord. In dat programma werken partners samen om de leefomstandigheden van inwoners van Leidschendam-Noord te verbeteren. Dat is nodig, omdat inwoners van dit deel van de stad minder kansen hebben op een gezond en gelukkig leven dan mensen elders in de gemeente. Lokale organisaties, inwoners en de gemeente werken samen aan het inlopen van achterstanden in onderwijs, financiële zelfredzaamheid en fijn en veilig wonen in de wijken Prinsenhof Hoog, De Heuvel Noord en Amstelwijk. Niet de problemen staan centraal, maar juist de kansen en ontwikkelingsmogelijkheden van de wijken.

Op de muur achter Sanne staat met sierlijke letters ‘De wijk is mijn werkplek en wij zijn er voor iedereen’. “Dit geldt echt ook voor mij”, zegt ze. “Mijn grote uitdaging voor nu is: hoe bereik ik de mensen voor wie wij iets kunnen betekenen? Mijn achtergrond als coach helpt mij daarbij, want de antwoorden op die vraag zijn heel verschillend; geen straat is hetzelfde en elke hulpvraag is anders, dat maakt het werk zo afwisselend.” In De Plint, maar ook op de locatie De Groene Loper in Voorburg, is van alles te doen. Elke week zijn er verrassingsontbijten, wijkdiners, workshops en creatieve middagen waar mensen samenkomen.

Ook kunnen mensen hier terecht met financiële of juridische vragen. Sanne: “Ons doel is de mensen in de wijken beter met elkaar te verbinden en hun situatie te verbeteren. De rol van vrijwilligers is daarbij ongelofelijk belangrijk. Dat varieert van de hulp bij het invullen van belastingpapieren tot – zoals laatst – een autorijtje met iemand naar een dokter. Al deze vrijwilligers maken deze organisatie voor mij echt uniek.”

Kledingbank

“Ik werk graag met mensen”, vertelt Albert, die bij WOEJ de functie van sociaal beheerder bekleedt. Hij begon met het structureren van de kledingbank. Vluchtelingen en inwoners die leven onder de armoedegrens, in het bezit zijn van een Ooievaarspas of worden doorverwezen door gemeentelijke instanties, mogen een paar keer per jaar op afspraak langskomen om gratis kleding uit te zoeken. “Deze collectie komt uit kledingdonaties: moderne, goede, mooie kledingstukken krijgen hierdoor op een maatschappelijke manier een tweede leven.

Hiermee maken we mensen met een krappe beurs of vluchtelingen uit onze gemeente heel blij”, wijst Albert naar de stapels vuilniszakken die kortgeleden zijn ingeleverd. “Laatst leverde een inwoner tientallen

De WOEJ Kledingbank, wijk- en dienstencentrum De Groene Loper, Van Royenstraat 2 in Voorburg. Donatie van kleding kan zonder afspraak en tijdens openingstijden: maandag t/m vrijdag, 09.00-15.00 uur. Meer informatie: www.woej.nl/themas/hulp-advies/kledingbank

tassen met kinderkleding in. Ze had een tweedehands kinderkledingbeurs georganiseerd en doneerde al de overgebleven kinderkleding aan ons. Dit zijn ogenschijnlijk allemaal kleine gebaren, maar ze hebben veel impact.”

WOEJ werkt regelmatig samen met allerlei zorg- en hulpinstanties. “Een voorbeeld daarvan is de voedselbank. Maar ook verloskundigen of andere instellingen weten ons te vinden als zij iets signaleren. Door ons netwerk kunnen we een passend antwoord vinden op vele hulpvragen”, vervolgt Albert. In zijn ogen is De Plint het kloppende hart van de wijk Prinsenhof, zoals De Groene Loper dat is voor het Voorburgse Boveneen. Dat komt mede door de taallessen, klaverjasmiddagen, tafeltennistoernooitjes, yoga- en tekenlessen en het wekelijkse reparatiecafé waar oude apparaten worden gefixt. Albert zet zich naast zijn andere taken in voor de diverse keukenactiviteiten. “Inwoners kunnen hier een paar keer per week voor een klein bedrag komen eten. Vrijwilligers met allerlei achtergronden bereiden dan een heerlijk gerecht. Iedereen is welkom en dat wordt enorm gewaardeerd. Hiermee wordt het dienstencentrum even een echte huiskamer van de wijk.”

Mensenwerk

Het werken bij WOEJ is anders dan Albert gewend was. “Bij commerciële instellingen staan de mensen vaak in het teken van de organisatie. Hier staat de organisatie in het teken van de mensen”, schetst hij het verschil. “Of je nou vrijwilliger bent of medewerker: je voelt dat je hier samen met iets goeds bezig bent. Daar haal ik voldoening uit. Dit voel ik ook als ik een jonge vrijwilliger of stagiair iets kan meegeven. Bij WOEJ is het letterlijk mensenwerk. Daar ben ik trots op.” Hij merkt dat veel inwoners de stichting wel kennen, maar geen idee hebben wat die precies doet. “Daarom willen we beter zichtbaar worden voor de inwoners; we komen graag in contact met jong en oud. Samen zetten we dan onze schouders eronder om de mensen in onze gemeente een steuntje in de rug te bieden en verbintenissen met elkaar aan te gaan. Kom dus gerust een keertje binnenlopen op een van de locaties”, besluit Albert.

Meer informatie en aanmelden voor alle activiteiten: www.woej.nl. Klik op de activiteitenkalender voor het programma.

Gegrepen door golf

Dag in, dag uit op de baan

De eerste keer dat René Stoppelenburg een golfbal perfect over de baan liet suizen, werd hij gegrepen door de sport. Dat gevoel gunt hij anderen ook. Dus lokt het fanatieke clublid van Golfpark de Star regelmatig beginners naar 'zijn' baan.

Tekst: Anouk Mentink – Fotografie: Daniella van Bergen

Op tienjarige leeftijd begaf ik me op de golfbaan waar mijn vader en broertje toen speelden. Vanaf de driving range – het oefenterrein – mocht ik ballen de hemel in slaan. Helaas haalden die het einde van de afslagmat niet. Tot zover mijn ervaring met golfen. René, al dertig jaar verslingerd aan golfen en lid van Golfpark de Star, weet hoe beginnelingen als ik zich voelen – verloren – en is zo vriendelijk me bij 'zijn' club te introduceren.

Pal naast de A4 maar midden in het groen van de Leidschendammerhout ligt Golfpark de Star. Een plek waar iedereen mag spelen, óók als je geen lid bent en niet in het bezit bent van een golfvaardigheidsbewijs. De Pitch & Putt-baan is toegankelijk voor alle bezoekers en de 9 holes par 3/4 baan – par is het aantal slagen dat een golfer nodig heeft om de hole uit te spelen – voor meer ervaren spelers.

**“Mensen uit alle lagen
van de samenleving nemen
hier een lidmaatschap”**

Dat doet wat met de sfeer, die volgens René socialer is dan elders. “Mensen uit allerlei lagen van de samenleving nemen hier een lidmaatschap”, vertelt hij bij hole 1 op de Pitch & Putt-baan. Heeft hij tips voor me? “Niet te hard slaan”, zegt hij met een glimlach. “De bal hoeft niet ver. Als hij maar door de lucht gaat. Daar krijg je een kick van. En het allerbelangrijkste? Vanuit je heupen spelen. Hoe goed je dat kunt, bepaalt hoe ver je kunt slaan.”

Met deze adviezen in gedachten tik ik de bal vanuit het gras nét langs de hole. Tja, kan beter. Die mening heeft René ook over zijn eigen spel. Vanwege de moeilijkheidsgraad blijft het golfpark voor hem uitdagend. Ook is er altijd plek en de baan is volgens hem ook nog eens schappelijk geprijsd. “Golfen is verslavend. Mijn handicap (niveau, red.) is 19, dat moet echt naar beneden, vind ik.”

Die verbetering wil hij bereiken met lessen, die hier ook worden gegeven. René raadt aan om kennis te maken met de sport op de Pitch & Putt-baan. “Ben je verkocht, dan kun je hier een cursus doen en je golfvaardigheidsbewijs halen. Daarmee kun je overal spelen. “Voor mensen die een golfbal te klein vinden, is er bij de Star ook footgolf met een voetbal. Een gloednieuwe midgetgolfbaan is in aanbouw.

Heeft René nog een laatste advies voor aanstormende golfers bij de Star? “De goede ballen onthoud je en de slechte vergeet je.” Dat is mooi nieuws, want ondanks zijn rake tips heb ik geen hole geraakt.

Golfpark de Star, De Star 51A, 2266 NA Leidschendam
Meer informatie: www.golfparkdestar.nl

Een servies van souvenirs

Met haar workshops helpt de Leidschendamse Marjolein Muresan van C'est la Vie Ceramics mensen een tastbare herinnering te maken. Deelnemers uit heel Nederland stappen uit hun dagelijkse sleur voor een moment van bezinning en plezier met serviesgoed.

Marjolein Muresan (43) toverde haar huiskamer om tot een knusse workshopruimte onder de naam C'est la Vie Ceramics. Dagelijks komen mensen uit het hele land hun verbeeldingskracht botvieren door aardewerken serviesgoed te beschilderen. "Ik leer mijn deelnemers dat niet alles perfect hoeft te zijn. Stap voor stap ontdekken ze de artistieke kant in zichzelf. Mijn doel is niet om cursisten iets te leren, juist de vrijblijvendheid zorgt ervoor dat ze kunnen ontspannen. De verbazing en het verrassende effect blijven ze bij", vertelt Muresan terwijl ze een latte macchiato inschenkt in een door haar zelf beschilderde mok met vlinders.

In Muresans flat in de Leidschendamse wijk Prinsenhof worden creatievelingen uitgenodigd om een stap te zetten in haar wereld van keramiek en samen met haar nieuwe herinneringen te creëren op aardewerken serviesgoed. "Hier maken we een servies van souvenirs", vat ze samen. "Zo heb je voor altijd een persoonlijk en intiem item in je woonkamer of keuken staan en word je iedere keer weer herinnerd aan een mooie ontspannen dag in je leven", legt de moeder van twee uit. In iedere kast in haar sfeervolle woonkamer staat wel een door haarzelf ontworpen of verzameld kunstwerk als blijvende herinnering aan haar avonturen. "Dit is mijn keramische verzameling over het leven van mijn familie", vertelt ze terwijl ze allerlei objecten uit de kasten tevoorschijn tovert.

Muresan ontdekte zelf haar liefde voor keramiek bij opa en oma thuis. Als klein meisje kreeg ze kinderkoffie in een beschilderd porseleinen minikopje. Iedere week bracht deze 'babyccino' haar terug bij mooie herinneringen aan de fijne tijd bij haar grootouders. In haar tienerjaren struinde ze, tijdens vakanties in Boedapest marktjes en winkeltjes af op zoek naar mooie kopjes, schoteltjes, vaasjes, theepotjes en bordjes in één stijl om een idyllisch servies bij elkaar te sprokkelen. Het beschilderen van het afgebakken aardewerk kwam pas later in haar leven. In 2016 stapte ze een keramisch atelier in Oostenrijk binnen. "Ik schilderde voor het eerst deze waterkan met het berglandschap erop", wijst ze. "Hier leerde ik kleuren op te bouwen en effecten te creëren. Later werd mijn schildertechniek verfijnder en wilde ik mijn creativiteit met anderen delen. Met de workshops viel voor mij alles op zijn plek."

"Niet alles hoeft perfect te zijn"

Glazuur

Man Aron en de kinderen zijn Muresans steun en toeverlaat. Iedereen binnen het gezin draagt z'n steentje bij in het creatieve proces van de deelnemers. De kinderen bieden een helpende hand tijdens de workshops en zorgen voor koffie, thee en wat lekkers. Manlief dompelt alle zelfontworpen creaties in een bad van glazuur en bakt vervolgens alles af in een keramische oven van ruim 1000 graden Celsius. Zo worden de kunstwerkjes afgemaakt tot in de puntjes.

Met haar workshops en lessen laat Muresan haar cursisten even ontsnappen uit de dagelijkse sleur en biedt ze een kijkje in een wereld waar alles kan en mag. Met haar liefde voor keramiek, haar huiselijke warmte en haar creativiteit brengt ze nieuwe herinneringen op de eettafel, een plek waar je met dierbaren het leven viert en samenkomt. "Iedereen leert nieuwe talenten te ontdekken en gaat met een herinnering aan toen en nu de deur uit. Daar doe ik het voor."

C'EST LA VIE CERAMICS
www.cestlavieceramics.com

Workshops

Wat is er leuker dan je passie te ontdekken? In de gemeente LV kun je allerlei interessante cursussen en workshops vinden om jouw creatieve vaardigheden verder te verbreden, wat denk je bijvoorbeeld van:

- Schaaldelen beschilderen
- Edelmetaal smeden
- Mozaïeken
- Keramiek maken
- Sieraden maken
- Taarten bakken
- Barbecueën
- Yoga
- Glas in lood maken

Er is nog zoveel meer. Wil jij met een fotoestel op pad en het perfecte plaatje maken of ben jij liever in de weer met verf en een kwast om aan je 'Rembrandt skills' te werken? Je vindt het in LV.

Kijk ook eens op www.lvverrast.nl

Alles wat ik zoek

vind ik om de hoek

LAAT JE
VERRASSEN

LVverrast.nl

Leidschendam-
Voorburg